

สั่งฟ้อง ผู้ต้องหาที่ 1,2,3
สั่งไม่ฟ้อง ผู้ต้องหาที่ 4.

ที่ ๑๗๐๖๓๖ / 1569

สถานีตำรวจ ภูธรอำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน

วันที่ ๘ เดือน กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕ 47

เรื่อง สั่งสำนวนคดีที่เห็นควรสั่งฟ้อง ผู้ต้องหาที่ 1,2,3 สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ 4.

เรียน อัยการ จังหวัดลำพูน

ขอส่งสำนวนการสอบสวนคดีที่ 7 / ๒๕ 47 ลงวันที่ 2 กุมภาพันธ์

พ.ศ. ๒๕ 47 เรื่อง "รวมกันพอกเงิน "

มาตุภูมิ พ.ศ. 2543 ถึงเดือน มิถุนายน 2546 เกี่ยวเนื่องกัน ที่ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ

จังหวัดลำพูน

คดีนี้ พนักงานสอบสวนได้ทำการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว มีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ 1,2 และ 3

สั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ 4 ตามข้อกล่าวหาดังกล่าว

จำนวน - 125 - แผ่น มายังท่าน ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา พุทธศักราช ๒๔๗๗ มาตรา ๑๔๑ วรรค ๑,2,3

ขอแสดงความนับถือ

พันตำรวจเอก

(มนตรี กับบุตร)

ตำแหน่งผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านธิ

จังหวัดลำพูน

สำเนาถูกต้อง

รับสำนวนแล้ว

พ.ต.ท.

(นางอุไรวรรณ ปิ่นอุภาคแก้ว)

(บุษยามา อุดรพงศ์)

๙, ก.ค. 2547

พงศ. (สม.2) สก.เก็บ

แจ้งข้อกล่าวหา

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

รายงานการสอบสวน

คดีอาญาที่	7/2547				
สถานีตำรวจ	ภูธร	อำเภอ	บ้านธิ	จังหวัด	ลำพูน
วันที่	7	เดือน	กรกฎาคม		พ.ศ. 2547
เสนอ	อัยการจังหวัดลำพูน				
คดีระหว่าง	พ.ต.ต.กานต์ ตีมงคล อายุ 39 ปี ไทย - ไทย				ผู้กล่าวหา
	นางสาวบัวผา สีนวลใหญ่ กับพวกรวม 4 คน (ปรากฏรายชื่อท้ายรายงานการสอบสวน)				ผู้ต้องหา
ฐานความผิด	"ร่วมกันฟอกเงิน"				
วันเวลาเกิดเหตุ	ปี พ.ศ.2543 ถึงเดือนมิถุนายน 2546 เกี่ยวเนื่องกัน				
ตำบลที่เกิดเหตุ	ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน พ.ศ. ๒๕				
ราคาทรัพย์สินที่ถูกประทุษร้าย	คอ เนื่องจากอานหามยา				
ขนาดผล					
วันเวลาที่ร้องทุกข์หรือกล่าวโทษ	2 กุมภาพันธ์ 2547 เวลา 11.00 น.				
วันที่ผู้ต้องหาถูกควบคุมหรือจับและปล่อยหรือปล่อยชั่วคราว	ผู้ต้องหาที่ 1,2 และ 4 เข้ามอบตัวเมื่อวันที่ 2 กุมภาพันธ์ 2547 และ ผู้ต้องหาที่ 3 ได้เข้ามามอบตัวเมื่อวันที่ 3 กุมภาพันธ์ 2547 ได้แจ้งข้อหาแล้ว ปล่อยตัวไป				

สำเนาถูกต้อง

พ.ต.ท.

(ยุทธนา จุลพงษ์)

พงศ. (สน.2) ภูธรบ้านธิ

ข้อเท็จจริงและความเห็น

(ข้อเท็จจริงนี้ให้กล่าวถึงคำผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา หลักฐานพยานทุกปาก ส่วนความเห็นนั้นให้อ้างเหตุผล บทกฎหมาย และมาตราประกอบด้วย)

คดีนี้กล่าวหาว่า- ระหว่างวันเวลาที่เกิดเหตุ ผู้ต้องหาได้ร่วมกันโอบ รับ โอบ หรือเปลี่ยนแปลงสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น และร่วมกันกระทำความผิดประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริงการได้มา แหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิด คดีนี้สอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว สรุปผลการสอบสวนได้ความดังนี้

สอบสวนผู้กล่าวหา 1 ปาก

พ.ต.ต.กานต์ สิมงคล ผู้กล่าวหาให้การว่าสืบเนื่องจากเมื่อวันที่ 3 กรกฎาคม 2546 ผู้กล่าวหาได้ร้องทุกข์ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ 1 - 4 ใน ความผิดฐาน "ร่วมกันฉ้อโกงทรัพย์สิน, ร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน" โดยได้มีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสี่คนเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2546 ซึ่งขณะนั้นคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีในชั้นศาล ซึ่งความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน เป็นความผิดมูลฐาน ตาม พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2522 มาตรา 3(3) และพฤติการณ์ของผู้ต้องหาเข้าข่ายเป็นความผิดฐาน ร่วมกันฟอกเงิน ผู้กล่าวหาจึงรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบและพิจารณาให้ผู้กล่าวหาฟ้องทุกข์ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาจนกว่าคดีจะถึงที่สุด

สอบสวนผู้ต้องหา 4 ปาก

1. นางสาวบัวผา สีนวลใหญ่ ผู้ต้องหาที่ 1 ได้ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหาและยืนยันจะไปขอให้การในชั้นศาล
2. นายเชิษ บุญธรรม ผู้ต้องหาที่ 2 ได้ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหาและยืนยันจะไปขอให้การในชั้นศาล
3. นางนงเยาว์ บุญธรรม ผู้ต้องหาที่ 3 ได้ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหาและยืนยันจะไปขอให้การในชั้นศาล
4. นายอนันต์ สีนวลใหญ่ ผู้ต้องหาที่ 4 ได้ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหาและยืนยันจะไปขอให้การในชั้นศาล

สอบสวนพยาน 13 ปาก

1. นางสาวปิ่นนุช อันทองษา พยานที่ 1 ให้การว่ารับราชการตำแหน่งเจ้าหน้าที่สืบสวนสอบสวน สำนักตรวจสอบสวนและคดี สำนักงาน ปปง. สืบเนื่องจากทางเลขาธิการ ปปง. ได้รับรายงานจากพนักงานสอบสวน สภ.อ.บ้านธิ เกี่ยวกับเรื่องผู้ต้องหาในคดีนี้ได้ร่วมกันกระทำความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ซึ่งเป็นความผิดมูลฐาน ตามมาตรา 3(3) แห่ง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 เลขาธิการ ปปง. จึงได้สั่งให้พยานกับพวกร่วมกันตรวจดำเนินการสอบสวน สภ.อ.บ้านธิ ที่ส่งมา พยานเห็นว่าพฤติการณ์และการกระทำของกลุ่มผู้ต้องหาเป็นความผิดมูลฐาน จากการตรวจสอบทรัพย์สินเบื้องต้นพบว่ากลุ่มผู้ต้องหาที่มีทรัพย์สินอยู่ในความครอบครองเกินกว่าฐานะ ตาม

สำเนาออกข้อ

พ.ต.ต.

(ยุทธนา อุดมพงษ์)

พงศ. (ส.บ.2) สภ.บ้านธิ

ฐานะอุปถัมภ์จะมีพึงได้ อันเกิดจากการประกอบอาชีพโดยสุจริต โดยผู้ต้องหาได้นำเงินที่ได้มาจากผู้เสียหายนำไปซื้อที่ดิน ทรายนต์ ปลูกสร้างบ้าน รับโอนหรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดที่ถูกร้องหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สิน เข้าข่ายเป็นความผิดฐานร่วมกันฟอกเงิน

2.นางนงนวล อภิวงค์งาม พยานที่ 2 ให้การว่าเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2545 พยานเคยทำสัญญากู้ยืมเงินจากผู้ต้องหาที่ 2 เป็นจำนวนเงิน 640,000 บาท โดยใช้โฉนดที่ดินเลขที่ 64658 และ 62142 อยู่ที่ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน มอบให้ผู้ต้องหาที่ 2 เป็นหลักประกันเงินกู้ และเมื่อกลางปี 2546 พยานได้ใช้หนี้ให้แก่ผู้ต้องหาที่ 2 เป็นเงิน 440,000 บาท คงค้างอีกชำระอีก 200,000 บาท

3.นางวันเพ็ญ วงศ์แก้ว พยานที่ 3 ให้การว่าเมื่อประมาณต้นปี พ.ศ.2546 พยานได้กู้เงินจากผู้ต้องหาที่ 2 เป็นจำนวนเงิน 80,000 บาท โดยผู้ต้องหาที่ 2 ได้ยึดโฉนดที่ดินเลขที่ 39649 อยู่ที่ตำบลหนองผึ่ง อำเภอสารภี จว.เชียงใหม่ ซึ่งเป็นของนางคำแปง ชัยมา ซึ่งเป็นพี่ของสามีพยาน ให้เป็นหลักประกันเงินกู้ ต่อมาวันที่ 6 มิถุนายน 2546 ผู้ต้องหาที่ 3 ได้มาติดต่อให้พยานถ่ายหนี้ให้นางสาวกิ่งแก้ว ศรีนวลใหญ่ เป็นเจ้าหนี้แทน โดยผู้ต้องหาที่ 2 อ้างว่าเงินที่พยานกู้จากผู้ต้องหาที่ 1 เป็นเงินของนางสาวกิ่งแก้ว

4.นางอำพรธม คุณประทุม พยานที่ 4 ให้การว่าเมื่อประมาณปลายปี พ.ศ.2545 พยานมีปัญหาด้านการเงินจึงได้ไปติดต่อขายที่ดินให้แก่ ผู้ต้องหาที่ 3 ในราคา 250,000 บาท โดยผู้ต้องหาที่ 3 ได้ทยอยจ่ายเงินให้พยานครั้งละประมาณสองหมื่นถึงสามหมื่นบาท ต่อมาในวันที่ 16 มกราคม 2546 พยานจึงได้ไปโอนที่ดิน ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 64669 ให้แก่ผู้ต้องหาที่ 3 ซึ่งผู้ต้องหาที่ 3 ยังจ่ายค่าที่ดินให้พยานยังไม่ครบ ยังขาดอีก 60,000 บาท

5.นางกิ่งแก้ว ศรีนวลใหญ่ พยานที่ 5 ให้การว่าเมื่อประมาณ ปี พ.ศ.2540 ถึง ปี พ.ศ.2545 ผู้ต้องหาที่ 1 ได้มาขอยืมเงินของพยานเพื่อนำไปออกเงินกู้ เป็นจำนวนเงินต้นประมาณ 1,700,000 ถึง 1,800,000 บาท โดยผู้ต้องหาที่ 1 จะจ่ายดอกเบี้ยให้พยานร้อยละ 5 ต่อเดือน จนกระทั่งเมื่อประมาณเดือน พฤษภาคม 2546 ผู้ต้องหาที่ 1,ที่ 2 ได้หลบหนีไป ต่อมาในวันที่ 6 มิถุนายน 2546 ผู้ต้องหาที่ 3 ได้มาเจรจาขอชำระหนี้ให้แก่พยาน จำนวน 20 เปอร์เซ็นต์ แต่ไม่ได้รับเป็นเงินสด ผู้ต้องหาที่ 3 ได้ถ่ายโอนหนี้เงินกู้ของนางวันเพ็ญ วงศ์แก้ว และของนายขวัญชัย วงศ์คม โดยให้นางวันเพ็ญและนายขวัญชัยทำสัญญากู้เงินจากพยานขึ้นมาใหม่

6.นายขวัญชัย วงศ์คม พยานที่ 6 เมื่อประมาณปี พ.ศ.2545 พยานได้กู้เงินจากผู้ต้องหาที่ 1 เป็นจำนวนเงิน 30,000 บาท โดยผู้ต้องหาที่ 1 ได้ยึดโฉนดที่ดินเลขที่ 5327 อยู่ที่ตำบลห้วยยาบ อำเภอ บ้านธิ จังหวัดลำพูน ให้เป็นหลักประกันเงินกู้ ต่อมาในวันที่ 6 มิถุนายน 2546 ผู้ต้องหาที่ 3 ได้มาติดต่อถ่ายหนี้เงินกู้ของข้าไปให้นางสาวกิ่งแก้ว ศรีนวลใหญ่ โดยให้ข้าทำสัญญาเงินกู้เงินจากนางสาวกิ่งแก้ว

7.นายเจริญ อุตพนม พยานที่ 7 ให้การว่าเมื่อประมาณปี 2543 พยานได้กู้เงินจากผู้ต้องหาที่ 1 เป็นจำนวนเงิน 5,000 บาท โดยผู้ต้องหาที่ 1 ได้ยึดโฉนดที่ดินเลขที่ 28089 อยู่ที่ตำบลบ้านธิ อำเภอ บ้านธิ จังหวัดลำพูน ซึ่งเป็นที่ดินของบิดาพยานให้เป็นหลักประกันเงินกู้

สถานีถูกต้อง

พ.ต.ท.

(ยุทธนา อุดรพันธ์)

พงศ. (สน.2) สก.บ้านธิ

8. นายอินสอน อินันชัย พยานที่ 8 ให้การว่าเมื่อประมาณปลายปี พ.ศ. 2545 ผู้ต้องหาที่ 1 ได้มาติดต่อขอให้พยานนำเช็คเงินสดของพยานไปวางบนเงินคาวมเพื่อซื้อรถยนต์ที่บริษัทมาสด้า เชียงใหม่ ซึ่งพยานสนิทสนมกับเจ้าของบริษัท หลังจากนั้นในภายหลังผู้ต้องหาที่ 1 จะหาเงินไปไต่เช็คมาคืนให้พยาน พยานเคยเขียนเช็คเงินสดให้ผู้ต้องหาที่ 1 เพื่อนำไปวางเป็นเงินคาวมที่บริษัทมาสด้า เชียงใหม่ จำนวน 4 คัน เป็นเช็คฉบับละ 100,000 บาท จำนวน 3 ฉบับ และฉบับละ 150,000 บาท จำนวน 1 ฉบับ

9. นางสุจินต์ สิริมหาราช พยานที่ 9 ให้การว่าเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัทมาสด้า เชียงใหม่ ซึ่งนายอินสอน อินันชัย เคยนำเช็คของตนเองมาค้าประกันเป็นเงินคาวมรถยนต์ หมายเลขทะเบียน บท - 8337 ลำพูน เป็นเช็คฉบับละ 150,000 บาท ส่วนรถยนต์หมายเลขทะเบียน บท - 7798 ลำพูน พยานยังตรวจสอบหลักฐานไม่ได้ พยานยืนยันว่าผู้เช่าซื้อรถจะเป็นคนนำเงินมาไต่เช็คของนายอินสอนฯ คั้น

10. นายสุเรียร ปัญญาใหญ่ พยานที่ 10 ให้การว่าเคยเห็นและรู้จักกับผู้ต้องหาที่ 1 มาตั้งแต่พยานยังเป็นเด็ก ซึ่งผู้ต้องหาที่ 1 มีอาชีพรับจ้างทั่วไปไม่ได้ประกอบธุรกิจหรือมีกิจการใด ๆ เป็นของตนเอง พยานเชื่อว่าสภาพฐานะของผู้ต้องหาที่ 1 ไม่สามารถจะซื้อที่ดินหรือรถยนต์ได้อย่างแน่นอน

11. นายอุดม ปินตาเสน พยานที่ 11 ให้การว่าเคยเห็นและรู้จักผู้ต้องหาที่ 1 และที่ 3 มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 เนื่องจากทั้งสองคนได้มาขอซื้อที่ดินของบิดาพยานและได้ปลูกบ้านหลังเล็กๆ บนที่ดินโดยใน ตอานเย็น ผู้ต้องหาที่ 2 จะขายสุรา(เหล้ากึ่ง)และแก๊สหุงต้มประสิบกว่าถึง ส่วนผู้ต้องหาที่ 3 ทำงานที่ ธ.ก.ส. ลำพูน พยานเห็นผู้ต้องหาที่ 1 ประกอบอาชีพดังกล่าวอยู่ประมาณ 5 ปี แล้วก็เปลี่ยนมาเป็นร้านอาหาร ชื่อร้านบิกเก็ต โดยเปิดอยู่ได้ 3 ปี ก็เลิกเมื่อปี พ.ศ. 2543 หลังจากนั้นผู้ต้องหาที่ 1 และ ที่ 3 ก็เริ่มปลูกบ้านหลังใหม่ซึ่งใหญ่ มากในพื้นที่เดิมและมาเสร็จเมื่อปี พ.ศ. 2544 และได้จัดงานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ในปีเดียวกัน โดยพยานยืนยันว่า ไม่เคยเห็นผู้ต้องหาที่ 2 และที่ 3 ทำธุรกิจหรือมีกิจการใด ๆ เป็นของตนเองเลยนอกจากร้านอาหารที่กล่าวข้างต้น

12. นายศิลาไชย นิสสกา พยานที่ 12 ให้การว่าทำงานเป็นพนักงานองค์การของรัฐ ตำแหน่งพนักงานส่งเสริมธุรกิจลูกค้า 9 ประจำสำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดลำพูน พยานให้ประวัติของผู้ต้องหาที่ 3 ว่า ผู้ต้องหาที่ 3 เข้าทำงานครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2534 เงินเดือน 4,000 บาท และได้ลาออกเมื่อวันที่ 10 ธันวาคม 2546 เงินเดือนครั้งสุดท้าย 14,665 บาท เฉลี่ยรายได้รวมของผู้ต้องหาที่ 3 นับแต่วันเข้าทำงานและวันลาออกจากงาน ตกประมาณ 1,200,000 บาท

13. นางจวีวรรณ แก้วเมธากุล พยานที่ 13 ให้การว่าผู้ต้องหาที่ 3 เป็นหนี้มารดา พยาน เป็นจำนวนเงิน 2,400,000 บาท โดยมารดาพยานได้ยอมผ่อนชำระหนี้กับผู้ต้องหาที่ 3 โดยลดหนี้ให้ เหลือ 1,800,000 บาท แต่ผู้ต้องหาที่ 3 ไม่มีเงินชำระหนี้ จึงโอนที่ดินจำนวน 2 แปลง คือที่ดินโฉนดเลขที่ 64669 ต.ปิ่นเงิน 700,000 บาท ชำระหนี้ให้มารดาพยานโดยพยานเป็นผู้รับโอนที่ดินแทนมารดา และที่ดินโฉนดเลขที่ 4790 ซึ่งเป็นที่ดินที่นางสิปีนาฎ รอดเจริญ ซื้อจากผู้ต้องหาที่ 3 แต่นางสิปีนาฎฯ ไม่มีเงินจ่าย ผู้ต้องหาที่ 3 จึงให้ นางสิปีนาฎฯ โอนที่ดินดังกล่าวให้แก่พยานโดยตีเป็นเงินใช้หนี้ จำนวน 600,000 บาท

วัตถุประสงค์ของ
วัตถุประสงค์ของ

พ.ศ.ต.

(ยุทธนา กุตรพงศ์)

พงศ. (ส.ม.2) สด. ย.บ.ค.

- 1.รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (กระบะ) ยี่ห้อมาสด้า หมายเลขทะเบียน บท - 7888 ลำพูน จำนวน 1 คัน ราคา 717,344.30 บาท จ่ายเงินค่างบไปแล้ว 168,224.30 บาท
- 2.รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (กระบะ) ยี่ห้อมาสด้า หมายเลขทะเบียน บท - 6121 ลำพูน จำนวน 1 คัน ราคา 573,710.92 บาท จ่ายเงินค่างบไปแล้ว 140,186.92 บาท
- 3.รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล ยี่ห้อมาสด้า หมายเลขทะเบียน บท - 7798 ลำพูน จำนวน 1 คัน ราคา 594,067.52 บาท จ่ายเงินค่างบไปแล้ว 100,000 บาท
- 4.สำเนาสัญญากู้เงินของนางแสงนวล อภิวงศ์งาม ซึ่งทำสัญญากู้เงินของผู้ต้องหาที่ 2 จำนวน 2 แผ่น
- 5.สำเนาโฉนดที่ดินเลขที่ 62142 ,64658 ของนางแสงนวล อภิวงศ์งาม จำนวน 2 แผ่น
- 6.สัญญาเงินกู้ของนางวันเพ็ญ วงศ์แก้ว จำนวน 1 แผ่น
- 7.เช็คธนาคารกรุงเทพ เลขที่ 0038713 ของนางวันเพ็ญ วงศ์แก้ว จำนวน 1 ฉบับ
- 8.สำเนาโฉนดที่ดินเลขที่ 39646 ของนางคำแปง ชัยมา จำนวน 1 แผ่น
- 9.สำเนาโฉนดที่ดินเลขที่ 5327 ของนายสุวิทย์ สายปัญญาไชย จำนวน 1 แผ่น
- 10.สัญญาเงินกู้ของนายขวัญชัย วงศ์คม จำนวน 1 ฉบับ
- 11.สำเนาค้ำชั่วคราวเลขที่ 0045061 ของนายอินสอน อินันชัย จำนวน 1 แผ่น
- 12.สำเนาทะเบียนที่ดินประกอบกับสำเนาโฉนดที่ดินเลขที่ 4790 จำนวน 3 แผ่น
- 13.สำเนาทะเบียนที่ดินประกอบกับสำเนาโฉนดที่ดินเลขที่ 64669 จำนวน 3 แผ่น
- 14.สำเนาโฉนดที่ดินเลขที่ 55489 และ 55490 ซึ่งเป็นที่ดินที่ใช้ปลูกบ้านของผู้ต้องหาที่ 2 ,ที่ 3 จำนวน 2 แผ่น

หลักฐานทางคดีและความเห็นของพนักงานสอบสวน

คดีนี้ซึ่งเท็จจริงฟังได้ว่า สืบเนื่องจากที่พนักงานสอบสวนได้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ 1 - ที่ 4 ในความผิดฐาน "ร่วมกันขโมยเงินและร่วมกันกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน" ซึ่งพนักงานสอบสวน ได้มีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้งสี่คนเมื่อวันที่ 22 กันยายน 2546 ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของ ศาลจังหวัดลำพูน โดยฐานความผิดดังกล่าวเป็นความผิดมูลฐาน ตาม พ.ร.บ. ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.2542 มาตรา 3(3) ประกอบพฤติการณ์ของผู้ต้องหาที่มีลักษณะเข้าข่ายความผิดฐาน "ร่วมกันฟอกเงิน" จึงได้มีการดำเนินการร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหาที่ 1 - ที่ 4 จนกว่าคดีจะถึงที่สุด

จากการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานแห่งคดีนี้พบพฤติการณ์และการกระทำของผู้ต้องหาที่น่าเชื่อว่าผู้ต้องหาได้โอน หรือรับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อลูกซอน หรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้นหรือกระทำให้ด้วยประการใด ๆ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มาแหล่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิ์ใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ดังต่อไปนี้คือ

สำเนาถูกต้อง
พ.ต.ต.

(ยุทธนา อุดรพงษ์)
พงศ (สง)

1.เมื่อปี พ.ศ.2543 ผู้ต้องหาที่ 2 และ ผู้ต้องหาที่ 3 ซึ่งเป็นสามีภรรยา กัน ได้ทำการ
 ปลุกสร้างบ้านตึกสองชั้น ณ บ้านเลขที่ 208 หมู่ 6 ตำบลห้วยขาม อําเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน โดยปลุกสร้าง
 บนที่ดินจำนวน 2 แปลง ตามโฉนดที่ดินเลขที่ 55489 และ 55490 เนื้อที่ 3 ไร่ 86 ตารางวา ซึ่งเป็นที่ดินที่ได้
 มาเมื่อ ปี พ.ศ. 2532 รวมราคาเช่าพระสิ่งปลูกสร้างประมาณ 2,000,000 บาท ซึ่งตามฐานของผู้ต้องหาที่ 2 และ
 ที่ 3 ไม่น่าเชื่อว่าจะสามารถสร้างบ้านหลังขนาดใหญ่นี้ หากไม่ได้เงินจากภรรยาที่คบหาแล้ว โดยยื่นยันจากคำ
 ให้การของนายอุดม บันดาเสน ซึ่งมีบ้านอยู่ใกล้กับบ้านผู้ต้องหาให้ภรรยาไม่เคยเงินผู้ต้องหาที่ 2 มีการประกอบ
 ธุรกิจใด ๆ เพียงแต่เปิดร้านขายอาหารเด็ก ๆ น้อย ส่วนผู้ต้องหาที่ 3 ทำงานที่ อ.ก.ล.ลำพูน ซึ่งจากคำให้การของ
 นายศิดปไชย นิสลภา ให้การว่าผู้ต้องหาที่ 3 มีรายได้รวมกันนับแต่วันเข้าทำงานจนกระทั่งถึงวันลาออก ตก
 ประมาณ 1,200,000 บาท ซึ่งโดยปกติธรรมดาคนทั่วไปต้องมีค่าใช้จ่ายในชีวิตประจำวันทุกวันจึงเป็นไปได้ว่า
 ผู้ต้องหาที่ 3 จะสามารถเก็บหอมรอมริบเงินเดือนที่ได้มามากถึงหลักล้านบาท การปลุกบ้านของผู้ต้องหาทั้งสอง
 คนถือเป็นการเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่ได้มาจากภรรยาที่คบหาความผิด ซึ่งในชั้นสอบสวนผู้ต้องหาที่ 2 และที่ 3 ไม่
 ยอมให้การเกี่ยวกับทรัพย์สินที่ได้มาเพียงแต่ให้การยื่นยันจะไปขอให้รายละเอียดในชั้นพิจารณาคดีของศาล

2.เมื่อวันที่ 27 กันยายน 2545 ผู้ต้องหาที่ 2 ได้ให้นางแสงนวล อภิวงค์งาม กู้เงินจำนวน
 640,000 บาท โดยผู้ต้องหาที่ 2 ได้ยึดโฉนดที่ดินเลขที่ 64658 และโฉนดที่ดินเลขที่ 62142 ไว้เป็นหลักประกันการ
 ชำระหนี้ และต่อมาในวันที่ 24 มกราคม 2546 นางแสงนวลจะนำเงินนี้ให้ผู้ต้องหาที่ 2 ไปจำนวน 440,000
 บาท คงค้าง 200,000 บาท ซึ่งจากฐานของผู้ต้องหาที่ 2 แล้ว เชื่อว่าเงินที่ให้นางแสงนวลกู้ยืมเป็นเงินที่ได้มา
 จากการกระทำความผิดและนำมาให้ผู้ต้องหาที่ 2 โดยคิดอัตราดอกเบี้ยที่สูง ซึ่งการให้ผู้ต้องหาที่ 2 กู้เงินถือว่าเป็นการโอนเพื่อปก
 ปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สิน

3.เมื่อประมาณต้นปี พ.ศ.2546 ผู้ต้องหาที่ 2 ได้ให้นางวันเพ็ญ วงศ์แก้ว กู้ยืมเงินจำนวน
 80,000 บาทโดยไม่ได้ทำสัญญาเงินกู้กันไว้แต่ผู้ต้องหาที่ 2 ได้ยึดโฉนดที่ดินเลขที่ 39649 ซึ่งเป็นของนางคำแบ่ง
 ชัยมา ป้าของสามีนางวันเพ็ญไว้เป็นหลักประกันเงินกู้ และต่อมาในวันที่ 6 มิถุนายน 2546 ผู้ต้องหาที่ 3 ได้ติด
 ต่อกับนางวันเพ็ญให้ถ่ายหนี้เงินกู้ที่ยืมจากผู้ต้องหาที่ 2 ไปให้นางสาวกิ่งแก้ว ศรีนวลใหญ่ เป็นเจ้าหน้าที่แทน
 โดยอ้างว่าเงินที่นำมาให้กู้ยืม เป็นของนางสาวกิ่งแก้วซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เชื่อได้ว่าผู้ต้องหาที่ 2 และที่ 3 ได้กระทำ
 เพื่อปกปิดอำพรางลักษณะที่แท้จริงของการได้มาซึ่งทรัพย์สิน

4.เมื่อประมาณปลายปี พ.ศ.2545 ผู้ต้องหาที่ 1 ซึ่งไม่มีอาชีพหรือประกอบธุรกิจใดเป็นที่แน่นอน
 นอนได้ให้นายขวัญชัย วงศ์คม กู้เงินจำนวน 30,000 บาท โดยไม่มีสัญญาเงินกู้กันไว้แต่ ผู้ต้องหาที่ 1 ได้ยึดโฉนด
 ที่ดินเลขที่ 5327 ซึ่งเป็นที่ดินที่นายขวัญชัยซื้อจากนายสุวิทย์ สายปัญญาโย แต่ยังไม่มีการโอนไว้เป็นหลัก
 ประกันเงินกู้ และต่อมาในวันที่ 6 มิถุนายน 2546 ผู้ต้องหาที่ 2 ได้ติดต่อกับนายขวัญชัยให้ถ่ายหนี้เงินกู้ที่ยืม
 จากผู้ต้องหาที่ 1 ไปให้นางสาวกิ่งแก้ว เป็นเจ้าหน้าที่แทน โดยอ้างว่าเงินที่นำมาให้กู้ยืมเป็นของนางสาวกิ่งแก้ว
 ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เชื่อได้ว่าผู้ต้องหาที่ 1 ,ที่ 3 ได้กระทำเพื่อปกปิดอำพรางลักษณะที่แท้จริงของการได้มาซึ่งทรัพย์สิน

สถานีออกของ
 พ.ต.ต. *Qua*

(บุษกานา อุดรพาศ์)

5 เมื่อวันที่ 26 พฤษภาคม 2546 ผู้ต้องหาที่ 3 ได้ขายที่ดินตามโฉนดเลขที่ 4790 ซึ่งเป็นที่ดินที่ได้มาเมื่อวันที่ 12 กันยายน 2543 ให้แก่นางสินีนภุ รอดเจริญ ในราคา 94,800 บาท และต่อมาในวันที่ 25 มิถุนายน 2546 นางสินีนภุได้ขายที่ดินต่อให้แก่นางฉวีวรรณ แก้วเมธิกุล ในราคา 92,000 บาท ซึ่งจากการสอบสวนแล้วเห็นว่านางฉวีวรรณฯ ได้รับโฉนดที่ดินดังกล่าวโดยสุจริตเนื่องจากผู้ต้องหาที่ 3 เป็นหนี้นางสุพรรณ ปาตี มารดานางฉวีวรรณฯ โดยนางสุพรรณฯ ได้ยกที่ดินที่ ผู้ต้องหาที่ 3 โอนให้เพื่อชำระหนี้ ให้แก่นางฉวีวรรณฯ ลูกสาวรับแทน ซึ่งพฤติการณ์ดังกล่าวเชื่อว่า ผู้ต้องหาที่ 3 ได้โอนที่ดินให้ผู้ขึ้นฟ้องชกชอนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สิน

6 เมื่อวันที่ 16 มกราคม 2546 ผู้ต้องหาที่ 3 ได้ซื้อที่ดินตามโฉนดที่ดินเลขที่ 64669 จากนางอำพรพร คุณประทุม และนางศิริรัตน์ สิทธิใหญ่ ในราคา 250,000 บาท (นางอำพรพรฯ ยืนยันว่าได้รับเงินเพียง 190,000 บาท) และต่อมาในวันที่ 24 มิถุนายน 2546 ผู้ต้องหาที่ 3 ได้ขายที่ดินดังกล่าวให้แก่นางฉวีวรรณ แก้วเมธิกุล ในราคา 400,000 บาท ซึ่งจากการสอบสวนเห็นว่านางฉวีวรรณฯ ได้รับโฉนดที่ดินโดยสุจริตเหตุผลตามข้อ 5 ซึ่งพฤติการณ์ของผู้ต้องหาที่ 3 เชื่อว่าผู้ต้องหาที่ 3 ได้กระทำเพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มาแห่งที่ตั้ง การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด

7 เมื่อประมาณปี พ.ศ. 2543 ผู้ต้องหาที่ 1 ได้ให้นายเจริญ ชุตพนม ผู้เงินจำนวน 5,000 บาท โดยผู้ต้องหาที่ 1 ได้ยึดโฉนดที่ดินเลขที่ 23089 ซึ่งเป็นที่ดินของบิดานายเจริญฯ ให้เป็นหลักประกันเงินกู้ พฤติการณ์ของผู้ต้องหาที่ 1 เชื่อว่าได้โอนทรัพย์สินเพื่อเปลี่ยนสภาพเพื่อปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สิน

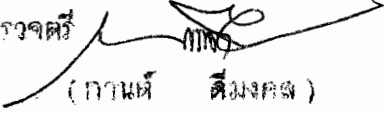
8 เมื่อวันที่ 9 กันยายน 2545 ผู้ต้องหาที่ 3 ได้ไปซื้อรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บท - 7888 ลำพูน ที่บริษัทมาสด้า เชียงใหม่ ในราคา 717,344.30 บาท ซื้อในระบบเงินผ่อน โดยจ่ายเงินค่างวดไปแล้วจำนวน 168,224.30 บาท พฤติการณ์ของผู้ต้องหาที่ 3 เชื่อว่าได้เปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชกชอนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น

9 เมื่อวันที่ 7 มิถุนายน 2545 ผู้ต้องหาที่ 1 ได้ไปซื้อรถยนต์กระบะหมายเลขทะเบียน บท - 6121 ลำพูน ที่บริษัทมาสด้า เชียงใหม่ ในราคา 573,710.92 บาท ซื้อในระบบเงินผ่อน โดยจ่ายเงินค่างวดไปแล้วจำนวน 140,186.92 บาท และมีชื่อประมาณต้นปี พ.ศ. 2545 สืบทราบว่าผู้ต้องหาที่ 1 ได้นำเช็คของนายอินสอน อินันชัย เป็นเช็คจำนวน 100,000 บาท ไปค่าประกันเป็นเงินค่างวดเพื่อซื้อรถยนต์กระบะ หมายเลขทะเบียน บท - 7798 ลำพูน ให้แก่นายแก้วดี ญะมีองมอญ ซึ่งเป็นน้องชายผู้ต้องหาที่ 1 โดยนายอินสอน อินันชัย ยืนยันว่าในภายหลังผู้ต้องหาที่ 1 จะเป็นคนหาเงินไปไถ่เช็คจากบริษัทมาสด้า เชียงใหม่ และนำมาคืนให้ตนเอง และมีเมื่อวันที่ 2 กรกฎาคม 2545 ได้มีการเปลี่ยนสัญญาจากนายแก้วดีมาเป็นชื่อนางสาววลัยภรณ์ ญะมีองมอญ ซึ่งเป็นลูกสาวนายแก้วดีฯ เป็นคู่เช่าซื้อรถยนต์ (เอกสารการเปลี่ยนสัญญายังไม่ได้รับจากบริษัทมาสด้า เชียงใหม่) พฤติการณ์ของผู้ต้องหาที่ 1 ซึ่งไม่มีอาชีพที่แน่นอนและซบถยนต์ไม่เป็นแต่กลับไปซื้อรถยนต์และมอบให้ น.ส. พงษ์ศรีวรรณใหญ่ ใช้ และออกเงินค่างวดให้แก่นายแก้วดีฯ ซึ่งทั้งสองคนเป็นญาติผู้ต้องหาที่ 1 เชื่อได้ว่าผู้ต้องหาที่ 1 ได้เปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดเพื่อชกชอนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สิน

สำเนาถูกต้อง
 พ.จ.ท. *[Signature]*
 (ยุทธนา ลุตพรวงศ์)

จากพยานหลักฐานดังกล่าวข้างต้นและตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏในปัจจุบันทราบว่าผู้ต้องหาที่ 1 - 3 ทั้งสามคนอยู่บ้านเลขที่ 37 ถนนสุขุมวิท กรุงเทพมหานคร ตั้งแต่เมื่อครั้งกระทั่งที่ กองบังคับการตำรวจนครบาล 3 (ค.บ. 3) แห่ง พ.ร.บ. 10 กองและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 จากประเด็นทั้ง 9 ข้อ ข้างต้นจะเห็นได้ว่าผู้ต้องหาแต่ละคนจะแบ่งหน้าที่กันทำ โดยเฉพาะประเด็นที่ 3 และประเด็นที่ 4 ที่ผู้ต้องหาที่ 3 ออกมารับหน้าแทนผู้ต้องหาที่ 1 และที่ 2 ซึ่งจากพยานหลักฐานที่ตรวจพบในคดีนี้ผู้ต้องหาได้ร่วมกันฟอกเงินมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2543 จนถึงเดือนมิถุนายน 2546 รวมทรัพย์สินที่ผู้ต้องหาร่วมกันฟอกเงินคิดเป็นเงินรวม 3,843,211.22 บาท ซึ่งจากฐานะของผู้ต้องหาหากไม่ได้ก่อกระทำความผิดมูลฐานมาก่อน ผู้ต้องหาไม่สามารถจะมีทรัพย์สินมากมายและโอนทรัพย์สินไปมาคงที่ดังกล่าวมาแล้วข้างต้นได้ ซึ่งพฤติการณ์และภาวะกระทำของผู้ต้องหาที่ 1 - 3 เห็นว่ามีความผิดฐาน "ร่วมกันฟอกเงิน" อันเป็นความผิดตาม พ.ร.บ. 10 กองและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. 2542 มาตรา 8.0 ประมวลประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 ส่วนผู้ต้องหาที่ 4 จากการสอบสวนไม่มีพยานหลักฐานเพียงพอถึงผู้ต้องหาที่ 4 ได้มีส่วนช่วยในการกระทำความผิดในครั้งนี้อย่างใด มีพยานหลักฐานพอที่จะชี้ให้เห็นว่าผู้ต้องหาที่ 1 - 3 และเห็นควรตั้งไม่ฟ้อง ผู้ต้องหาที่ 4 ตามข้อหาและตัวบทกฎหมายดังกล่าวข้างต้น

จึงเสนอความเห็นแจ้งขอสำนวนการสอบสวนมายังท่านเพื่อโปรดพิจารณา

(ลงชื่อ) พันตำรวจตรี
(กานต์ ส้มสม) กาน

พนักงานสอบสวน(สบ 2)สถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านธิ

น.ส.บัวผา สีนวลใหญ่ ผู้ต้องหาที่ 1, นายเชิร บุญธรรม ผู้ต้องหาที่ 2, นางนงเยาว์ บุญธรรม ผู้ต้องหาที่ 3 และนายหนี่ สีนวลใหญ่ ผู้ต้องหาที่ 4 ร่วมกันฉ้อโกงประชาชน อนุมัติเงินอันเป็นการฉ้อโกงประชาชน แล้วชักนำทรัพย์สินเกี่ยวกับการกระทำผิด มาโอน รับโอน เปลี่ยนสภาพ โยกย้ายค้ำประกันเองบ้าง ตีมีดหมายหมายมัดที่ราชการทำธุรกรรม ขึ้นปรากฏผู้ต้องหาที่ 1, 2 และ 3 จึงเป็นความผิดฐานฟอกเงิน เห็นควรตั้งฟ้อง น.ส.บัวผา สีนวลใหญ่ ผู้ต้องหาที่ 1, นายเชิร บุญธรรม ผู้ต้องหาที่ 2 และ นางนงเยาว์ บุญธรรม ผู้ต้องหาที่ 3 ตามเสนอ

ส่วนนายหนี่ สีนวลใหญ่ ผู้ต้องหาที่ 4 ไม่ปรากฏหลักฐานร่วมกระทำความผิด เห็นควรตั้งไม่ฟ้อง นายหนี่ สีนวลใหญ่ ตามความเห็นของพนักงานสอบสวน

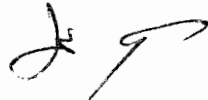
ถ้าเนาถูกต้อง

(ลงชื่อ) พันตำรวจโท
(ส.วิน ก่อสมวิทย์)

พ.ต.ท.
(ยุทธนา อุดรพงศ์)
พงศ. (สบ.2) พิ

ขอแจ้งไว้กับศาลสั่งลงสอบสวนคดีอาญาที่ 7 / 2547 สถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านธิ

.....เห็นควรตั้งฟ้องผู้ต้องหาที่ 1-3 และเห็นควรตั้งไม่ฟ้องผู้ต้องหาที่ 4 ตาม
 ความเห็นของพนักงานสอบสวน.....

(ลงชื่อ) พันตำรวจเอก
 (สมندر คัมภีระเดช)
 ผู้กำกับกองคดีคดีอาญาที่ ๑๖๖ บ้านฉาง

รายชื่อผู้ต้องหาท้ายรายงานการสอบสวน

1.นางสาวบังอรมา	สีนวลใหญ่	อายุ	57	ปี	ไทย - ไทย
2.นายเชียว	บุญธรรม	อายุ	45	ปี	ไทย - ไทย
3.นางนงเยาว์	บุญธรรม	อายุ	43	ปี	ไทย - ไทย
4.นายนที	สีนวลใหญ่	อายุ	30	ปี	ไทย - ไทย

อำนาจถูกต้อง

ท.ต.ต.

(กฤษณา อุดรพงศ์)
 พงส. (สน.2) สส.บ้านฉาง

0559801/14 พท. 006

574 210.516

0000000000

คต.

สำนักงาน ป.ปง.
เลขที่..... 1780
วันที่..... 3 ส.ค. 2554
เวลา..... 17.00 น.

ศาลจังหวัดลำพูน
ถนนลำพูน - ดอยศรีวิชัย
จังหวัดลำพูน ๕๑๐๐๐

01/11/2554
เป็นคดีความในชั้นฎีกา
คดีที่ ๒๒/๒๕๕๓ (ไม่ลงบันทึก)
จังหวัดขอนแก่น

ที่ ศย ๓๐๕.๐๑๓/๑๙๐๙

๑ มีนาคม ๒๕๕๔

สำนักคดี
เลขที่..... 0314
วันที่..... 3 ส.ค. 2554
เวลา..... 14.49

เรื่อง ขอคัดสำเนาคำพิพากษาและขอทราบผลคดีถึงที่สุด

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

อ้างถึง หนังสือสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ด่วน ที่ ปง ๐๐๐๓/๘๒
ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาคำพิพากษา จำนวน ๑ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึงสำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินขอคัดสำเนา
คำพิพากษา คดีอาญาของศาลจังหวัดลำพูนหมายเลขดำที่ ๖๗/๒๕๔๗ หมายเลขแดงที่ ๒๑๐๑/๒๕๔๘
ระหว่าง พนักงานอัยการจังหวัดลำพูน โจทก์ นางสาวบัวมา สีนวลใหญ่ ที่ ๑ กับพวกฯ จำเลย และขอ
ทราบว่คดีถึงที่สุดหรือไม่อย่างไร เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับทรัพย์สิน ความแจ้งแล้ว
นั้น

ศาลจังหวัดลำพูนได้ตรวจสอบแล้วว่าคดีนี้ได้ถึงที่สุดแล้ว และได้ส่งสำเนาคำพิพากษา
ดังกล่าวมาให้พร้อมหนังสือนี้เพื่อดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสมิตรา สุวรรณรงค์)

ผู้อำนวยการสำนักงานประจำศาล รักษาราชการแทน
ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลจังหวัดลำพูน

งานเก็บสำนวนความ

โทร. ๐ ๕๓๕๑ ๑๐๒๒ , ๐ ๕๓๕๖ ๐๒๘๗ ต่อ ๑๑๑,๑๑๔

โทรสาร ต่อ ๓๓๓ มหาตไทย ๒๘๐๐๔, ๒๘๐๐๕

Email-Lpnc๕.๒@judiciary.go.th

(๓๑ พวิ)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

169
8

คดีหมายเลขคำที่ ๘๓๑/๒๕๕๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๒๕๐/๒๕๕๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕

วันที่ ๕ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ความ อาญา

ระหว่าง	พนักงานอัยการจังหวัดลำพูน			โจทก์
	นายอุดม	ปิ่นดาเสน	ที่ ๑	โจทก์ร่วม
	นายสุเชียร	ปัญญาใหญ่	ที่ ๒	
	นางสร้อยเพชร	ดวงเกิด	ที่ ๓	
	นางเกศสุดา	จงอานนท์	ที่ ๔	
	นางพัฒนา	แสงชิตยะ	ที่ ๕	
	นายปริดา	ห่อภัทรพุดิ	ที่ ๖	
	นางผ่องฉวี	ศรีชัย	ที่ ๗	
	นางสาวกิ่งแก้ว	ศรีนวนใหญ่	ที่ ๘	
	นางสาวบัวผา	สินवलใหญ่	ที่ ๑	จำเลย
	นายเชียรหรืออ็อค	บุญธรรม	ที่ ๒	
	นางนงเยาว์	บุญธรรม	ที่ ๓	
	นายนที	สินवलใหญ่	ที่ ๔	

เรื่อง ข้อโกง ความผิดต่อพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

จำเลยทั้งสี่ อุตธรณ์ คำพิพากษา

ศาล จังหวัดลำพูน ลงวันที่ ๑๗ เดือน ตุลาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๕ ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ รับวันที่ ๑๑ เดือน พฤษภาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๐

/โจทก์ฟ้องว่า

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๔๖ เวลากลางวันและกลางคืนต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสี่โดยเจตนาทุจริต หลอกลวงประชาชนรวมทั้งผู้เสียหายทั้งสิบสองตามรายชื่อบัญชีท้ายฟ้อง โดยร่วมกันฉ้อโกงประชาชนและผู้ยืมเงิน ที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน โดยประกาศ แพร่ข่าว ชักชวนด้วยวาจาต่อประชาชนและผู้เสียหายว่า จำเลยทั้งสี่ประกอบอาชีพให้ผู้ยืมเงินแก่บุคคลอื่นโดยเรียกอัตราดอกเบี้ยสูง หากผู้เสียหายทั้งสิบสอง นำเงินมามอบให้จำเลยทั้งสี่ออกให้กู้แล้วจะให้ผลประโยชน์ตอบแทนเป็นอัตราดอกเบี้ยร้อยละ ๓ ต่อ ๑ วัน หรือ ๑๕ วัน ซึ่งสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินจะพึงจ่ายได้ โดยจำเลยทั้งสี่ ออกสัญญาผู้ยืมเงินและเช็คเป็นหลักฐานการหลอกลวง เพื่อให้ประชาชนหลงเชื่อและให้นำเชื่อกล่าวว่ามี การปล่อยเงินกู้จริง ทั้งผู้ให้กู้ยืมจะเรียกคืนเงินต้นเมื่อใดก็ได้ โดยจำเลยทั้งสี่ใช้วิธีการนำเงิน ที่ได้รับจากผู้ให้กู้ยืมสะสมนำมาหมุนเวียนจ่ายเป็นผลประโยชน์แก่ผู้ให้กู้ยืม ทำให้ประชาชน รวมทั้งผู้เสียหายทั้งสิบสองต่างหลงเชื่อมอบเงินให้จำเลยทั้งสี่ผู้ยืมไป โดยจำเลยทั้งสี่รู้อยู่แล้วว่า ข้อกล่าวอ้างเป็นความเท็จ กับปกปิดข้อเท็จจริงซึ่งควรบอกให้แจ้งแก่ประชาชน ความจริงแล้ว จำเลยทั้งสี่มิได้ประกอบอาชีพให้ผู้ยืมเงินให้แก่บุคคลอื่น โดยได้รับผลประโยชน์ตอบแทน และสามารถนำมาจ่ายเป็นผลประโยชน์แก่ประชาชนได้ถึงร้อยละ ๓ ต่อ ๑ วัน หรือ ๑๕ วัน ทั้งรู้ หรือควรจะรู้ว่าคนไม่สามารถประกอบกิจการใด ๆ โดยชอบด้วยกฎหมายที่จะได้ผลประโยชน์ ตอบแทนพอเพียงที่จะนำมาจ่ายผลประโยชน์ในอัตราดังกล่าว แต่จำเลยทั้งสี่ร่วมกันหลอกลวง ระดมเงินกู้จากประชาชนอย่างไม่จำกัดจำนวนคนและวงเงิน ใช้ผลประโยชน์ที่สูงดังกล่าว เป็นเครื่องล่อใจ เป็นเหตุให้ประชาชนทั่วไปและผู้เสียหายทั้งสิบสองหลงเชื่อนำเงินมาให้

/จำเลยทั้งสี่

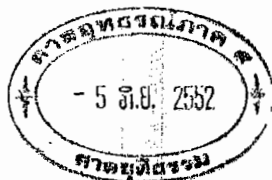
- ๓ -

จำเลยทั้งสี่กู้ยืม คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๓๔,๔๖๐,๐๐๐ บาท เหตุเกิดที่ตำบลห้วยยาบ และตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน เกี่ยวพันกัน ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓, ๘๑, ๓๔๑, ๓๔๓, พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๔, ๕, ๘, ๑๒ และให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันคืนเงินต้นแก่ผู้เสียหายทั้งสองเป็นเงิน ๓๔,๔๖๐,๐๐๐ บาท

จำเลยทั้งสี่ให้การปฏิเสธ

ระหว่างพิจารณา นายอุดม ปินคำแสน นายสุเชียร ปัญญาใหญ่ นางสร้อยเพชร ควงเกิด นางเกศสุดา จงอนันต์ นางพัฒนา แสงจัตติยะ นายปริศา หอภัทรพุดิ นางผ่องฉวี ศรีียบ นางสาวกิ่งแก้ว ศรีนวลใหญ่ ผู้เสียหาย ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต โดยให้เรียกผู้เสียหายดังกล่าวว่าโจทก์ร่วมที่ ๑ ถึงโจทก์ร่วมที่ ๘ ตามลำดับ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งสี่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๓ (ที่ถูกมาตรา ๓๔๓ วรรคแรก, ๘๓) พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๔ (ที่ถูกมาตรา ๔ วรรคหนึ่ง), ๑๒ เป็นการกระทำความผิด คิดต่อกฎหมายหลายบท ลงโทษตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ซึ่งเป็นบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๐ จำคุกจำเลยทั้งสี่คนละ ๕ ปี และปรับคนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท หากจำเลยทั้งสี่ไม่ชำระค่าปรับให้กักขังแทน และกักขังได้เกินกว่า ๑ ปี (ที่ถูก ควรระบุด้วยว่าไม่เกิน ๒ ปี) ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๐ (ที่ถูก ต้องระบุ มาตรา ๒๘ ด้วย) กับให้จำเลยทั้งสี่ร่วมกันคืนเงินกู้ ๓๔,๔๖๐,๐๐๐ บาท แก่ผู้เสียหายทั้งสอง

/จำเลยทั้งสี่

จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ตรวจสอบจำนวนประจุมปรักษาแล้ว ข้อเท็จจริงที่คู่ความไม่ได้แย้งกัน
 รับฟังเป็นยุติได้ในเบื้องต้นว่า จำเลยที่ ๑ เป็นพี่จำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๒ เป็นสามมีจำเลยที่ ๓
 ในวันเวลาที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยที่ ๑ ได้รับเงินจากโจทก์ร่วมทั้งแปดกับผู้เสียหายอีก ๓ คน
 คือ นายทองคำ ปัญญาใหญ่ นางสุพรรณ ปาลี และนายสอน ธินันชัย เพื่อนำไปปล่อยเงินกู้
 ให้แก่บุคคลอื่น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสี่ในข้อกฎหมายประการแรกว่า
 ที่ศาลชั้นต้นอนุญาตให้ผู้เสียหายทั้งแปดเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการในสวนความผิดตาม
 พระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่
 เห็นว่า ความผิดตามพระราชกำหนดดังกล่าวมีบทบัญญัติและเจตนารมณ์พิเศษที่จะปราบปราม
 การกระทำที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐเท่านั้น เป็นผู้มิอำนาจ
 ใช้มาตรการต่าง ๆ ตามที่กฎหมายกำหนด รัฐเท่านั้นจึงเป็นผู้เสียหายโดยตรง การที่ผู้เสียหายทั้งแปด
 ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์กับพนักงานอัยการและศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาต เท่ากับอนุญาต
 ให้เข้าร่วมเป็นโจทก์ในความผิดตามพระราชกำหนดดังกล่าวตามที่โจทก์ฟ้องด้วย จึงไม่ถูกต้อง
 ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ เห็นสมควรแก้ไขเป็นให้ยกคำสั่งศาลชั้นต้นที่อนุญาตให้ผู้เสียหายทั้งแปดเข้าร่วม
 เป็นโจทก์กับพนักงานอัยการในสวนความผิดตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน
 พ.ศ. ๒๕๒๗ ส่วนข้อหาความผิดอื่นเกี่ยวกับคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์คงให้เป็นไปตามคำสั่งศาลชั้นต้น
 อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสี่ข้อนี้ฟังขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสี่ประการสุดท้ายว่า จำเลยทั้งสี่กระทำความผิดหรือไม่

/ความผิดตาม

- ๕ -

ความผิดตามที่โจทก์ฟ้องหรือไม่ จำเลยทั้งสี่อุทธรณ์ว่า จำเลยที่ ๑ ร่วมกับโจทก์ร่วมทั้งแปด และผู้เสียหายทุกคนกระทำการปลอมเงินกู้ให้บุคคลอื่นด้วยความสมัครใจ และมีการรับผลประโยชน์ตอบแทนอันเป็นดอกเบี้ยร่วมกันมาตลอด โดยจำเลยที่ ๒ ถึง ที่ ๔ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวนั้น โจทก์และโจทก์ร่วมมีตัวโจทก์ร่วมทั้งแปด นายทองคำ นางสุพรรณและนายสอน ผู้เสียหาย เบิกความยืนยันว่า จำเลยทั้งสี่ชักชวนให้โจทก์ร่วมทั้งแปดและผู้เสียหายทั้งสามนำเงินมาลงทุนปลอมกู้ให้บุคคลอื่น โดยเสนอให้ดอกเบี้ยร้อยละ ๓ ต่อ ๗ วัน ต่อ ๑๐ วัน หรือ ต่อ ๑๕ วัน โจทก์ร่วมทั้งแปดและผู้เสียหายทั้งสามหลงเชื่อจึงมอบเงินให้ไป โดยโจทก์ร่วมทั้งแปดและผู้เสียหายทั้งสามบางคนได้รับมอบเช็คที่มีจำเลยที่ ๒ ลงลายมือชื่อตั้งจ่ายและสัญญาไว้เป็นประกัน ต่อมาไม่มีการชำระเงินตามสัญญา นอกจากนี้โจทก์และโจทก์ร่วมมีพันตำรวจตรี กานต์ คิมงคล พนักงานสอบสวนเบิกความว่า ได้สอบสวนนางบัวเงา คำตัน ผู้เสียหายอีกคนหนึ่งก่อนที่จะถึงแก่ความตายไว้ตามบันทึกคำให้การ เอกสารหมายเลข ๑๕๓ ซึ่งนางบัวเงาให้การว่า จำเลยที่ ๑ ชักชวนให้นางบัวเงานำเงินมาลงทุนปลอมกู้ให้ลูกค้าของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร กู้ ทำการปิดบัญชีเพื่อจะกู้เงินใหม่ โดยจะให้ผลตอบแทนในอัตราร้อยละ ๓ ต่อหนึ่งเดือน และต่อ ๑๕ วัน นางบัวเงาหลงเชื่อจึงมอบเงินให้ไป ภายหลังไม่ได้รับเงินคืน เห็นว่า โจทก์ร่วมและผู้เสียหายดังกล่าวเบิกความถึงพฤติการณ์ที่ถูกชักชวนจากจำเลยทั้งสี่ที่มากล่าวอ้างว่าจะได้รับผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราสูง โดยมีหลักฐานเช็คและสัญญาที่ ได้รับไว้เป็นหลักประกัน มาแสดงต่อศาล เหตุที่เชื่อใจจำเลยทั้งสี่ก็มาจากโจทก์ร่วมและผู้เสียหายดังกล่าวรู้จักกับจำเลยทั้งสี่

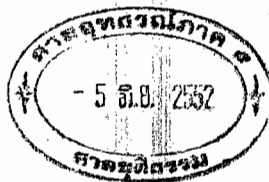

/เป็นส่วนตัว

- ๖ -

เป็นส่วนตัวมาก่อน โดยเฉพาะโจทก์ร่วมที่ ๘ เป็นญาติกับจำเลยทั้งสี่ และภริยานายสอนผู้เสียหาย เป็นญาติจำเลยทั้งสี่ จึงไม่มีเหตุให้สงสัยว่าจะกลั่นแกล้งจำเลยทั้งสี่ต้องได้รับโทษ ข้อเท็จจริง จึงรับฟังได้โดยปราศจากสงสัยตามที่โจทก์และโจทก์ร่วมนำสืบว่า จำเลยทั้งสี่โดยเจตนาทุจริต ร่วมกันหลอกลวงโจทก์ร่วมและผู้เสียหายดังกล่าวซึ่งเป็นประชาชนทั่วไป ด้วยการแสดงข้อความ อันเป็นเท็จ หรือปกปิดความจริงซึ่งควรบอกให้แจ้ง โดยการแพร่ข่าว ชักชวนโจทก์ร่วมและผู้เสียหาย ดังกล่าวให้นำเงินลงทุนปล่อยเงินกู้ให้บุคคลอื่น โดยจำเลยที่ ๒ และที่ ๔ พยายามสนับสนุน จำเลยที่ ๑ ให้โจทก์ร่วมและผู้เสียหายดังกล่าวร่วมลงทุนกับจำเลยที่ ๑ ส่วนจำเลยที่ ๓ ร่วมกับ จำเลยที่ ๑ ชักชวนโจทก์ร่วมที่ ๘ ร่วมลงทุน ทั้งหลังเกิดเหตุจำเลยที่ ๓ ขอมรับว่าได้ร่วมปล่อยเงินกู้ และจะเกลี้ยรับบัญชีค่าใช้จ่ายคืนให้ เป็นการกระทำโดยมีเจตนาทุจริตมาแต่แรก มีการวางแผน หลอกลวงไว้ล่วงหน้าเป็นขั้นตอน มีผู้ร่วมกระทำความผิดหลายคนเป็นขบวนการ เพื่อให้โจทก์ร่วม และผู้เสียหายดังกล่าวหลงเชื่อมอบเงินให้ไป แม้ภายหลังจะปรากฏว่าโจทก์ร่วมและผู้เสียหายดังกล่าว บางคนกรอกรายละเอียดในเช็คที่ได้รับไว้เป็นหลักประกันและนำไปขึ้นเงิน ก็หาใช่เป็นการ สมักครใจในการร่วมทุนไม่ การได้ไปซึ่งทรัพย์สินของจำเลยทั้งสี่เกิดจากผลโดยตรงจากการ หลอกลวง จำเลยทั้งสี่จึงเป็นคู่การร่วมกันมีความผิดฐานฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๔๑ วรรคแรก และการกระทำความผิดของจำเลยทั้งสี่ดังกล่าว แม้จะไม่ปรากฏว่า มีการโฆษณาหรือประกาศแก่ประชาชน แต่ก็ยังเป็นการกระทำด้วยประการใด ๆ ให้ปรากฏ แก่บุคคลตั้งแต่สิบคนขึ้นไปว่าจะจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนในอัตราร้อยละ ๑ ต่อ ๑ วัน

ถึงหนึ่งเดือน

ถึงหนึ่งเดือน หรือในอัตราร้อยละ ๑๕๖ หรือ ๑๖.๕ ต่อปี ความข้อนี้ นายวิรัช ทรงฤทธิ์ ข้าราชการ พนักงานธนาคารแห่งประเทศไทย สำนักงานภาคเหนือสาขาเชียงใหม่ พยานโจทก์ เบิกความว่า ธนาคารแห่งประเทศไทย ประกาศให้สถาบันการเงินจ่ายดอกเบี้ยเงินฝากสูงสุด ระหว่างปี ๒๕๔๔ ถึง ปี ๒๕๔๖ ซึ่งอยู่ระหว่างเกิดเหตุ ไม่เกินอัตราร้อยละ ๑.๕ ต่อปี การกระทำของจำเลยทั้งสองจึงเป็นการชักชวนว่าจะจ่ายผลประโยชน์ตอบแทนที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยสูงสุดที่สถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยดอกเบี้ยเงินให้กู้ยืมของสถาบันการเงินจะพึงจ่ายได้ โดยจำเลยทั้งสองรู้อยู่แล้วว่าไม่สามารถประกอบกิจการใด ๆ โดยชอบด้วยกฎหมายที่จะให้ผลประโยชน์ตอบแทนพอเพียงที่จะนำมาจ่ายในอัตรานั้นได้ เป็นการร่วมกันกระทำความผิดโดยเจตนาทุจริตมาแต่แรก จึงเป็นความผิดตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๗ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง อีกบทหนึ่งด้วย ที่ศาลชั้นต้นพิพากษามานั้น ต้องด้วยความเห็นของศาลอุทธรณ์ภาค ๕ อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสองที่ฟังไม่ขึ้น

พิพากษาอื่น แต่ให้ยกคำร้องของผู้เสียหายทั้งแปดที่ขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ในความผิดตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน.

นายวุฒินัย วงศ์พิท
 นายสุรพล เอี่ยมอรุณ
 นายอดิศักดิ์ ดันติวงศ์

กรมการคลัง

๒๕๖๓

ขอแจ้งให้ทราบถึงผลการดำเนินงานของกรมการคลัง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยสรุป ดังนี้

๑. ด้านการคลัง

๒. ด้านการคลัง

(นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์) จก - จก

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

นายทวีเกียรติ ดุษฎีประพันธ์

คดีหมายเลขดำที่ ๑๕๖๒/๒๕๔๗

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๖๗/๒๕๔๗

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลจังหวัดลำพูน

วันที่ ๒๖ เดือน ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๗

ความอาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดลำพูน	โจทก์
		นางสาวบัวมา สีนวลใหญ่ ที่ ๑ นายเชียร บุญธรรม ที่ ๒	
		นางนงเยาว์ บุญธรรม ที่ ๓	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างปี ๒๕๔๓ วัน เดือน และเวลาใดไม่ทราบแน่ชัด ถึง

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๖ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสามกับพวกอีกหนึ่งคน

ซึ่งกระทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความ-

ผิดตามกฎหมายว่าด้วยการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ร่วมกันนำเงินและผล-

ประโยชน์ที่ได้จากการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนและการกู้ยืมเงินที่

เป็นการฉ้อโกงประชาชนตามกฎหมายดังกล่าวไปทำการซื้อ แลกเปลี่ยนแปลงสภาพโอน

/ หรือ

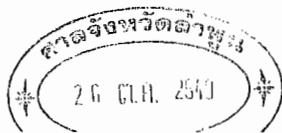

หรือเปลี่ยนแปลงทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ซึ่งจำเลยทั้งสามกับพวกได้มา
 จากการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น และ
 กระทำการเพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มา การจำหน่าย การโอน
 การได้สิทธิ ซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด โดยการนำไปจำหน่าย ถ่ายโอน
 แปรสภาพเป็นทรัพย์สินอื่น รวมถึงการโอนไปเป็นของบุคคลอื่น อันเป็นการฝ่าฝืนต่อ
 กฎหมาย เหตุเกิดที่ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓
 เป็นบุคคลเดียวกับจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีอาญานหมายเลขดำที่ ๖๗/๒๕๔๗
 ของศาลนี้ ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน
 พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๓, ๕, ๖๐ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และนับโทษจำเลย-
 ที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีอาญา
 หมายเลขดำที่ ๖๗/๒๕๔๗ ของศาลนี้

จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ รับว่าเป็นบุคคล

/เดียวกับ

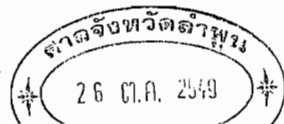

เดียวกับจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ

ทางพิจารณาโจทก์นำสืบว่า ก่อนดำเนินคดีนี้ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านธิดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งสามและนายหนี่ สีนวลใหญ่ ในข้อหาร่วมกันฉ้อโกงประชาชน และกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน โดยจำเลยทั้งสามกู้ยืมเงินจากผู้เสียหายประมาณ ๑๒ ราย แล้วนำเงินที่กู้ยืมไปให้บุคคลอื่นกู้ยืมต่อ คิดดอกเบี้ยสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยทั่วไปในอัตราร้อยละ ๓ ต่อ ๗ วัน หรือร้อยละ ๕ ต่อ ๑๕ วัน ซึ่งความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนและการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนเป็นความผิดมูลฐานของการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ พนักงานสอบสวนจึงรายงานไปยังเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ซึ่งได้มอบหมายให้นางสาวนิรุช อันทวงษานิติกร สำนักงานป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน ตรวจสอบทรัพย์สินของจำเลยทั้งสาม จากการตรวจสอบพยานหลักฐานมีเหตุอันสมควรเชื่อได้ว่าจำเลยทั้งสามได้ไปซึ่ง

/ทรัพย์สิน

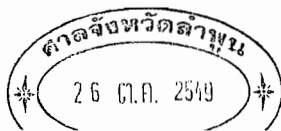

- ๔ -

ทรัพย์สินที่มาจากกระทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนหรือการกู้ยืมเงินที่
 เป็นการเป็นการฉ้อโกงประชาชน อันเป็นความผิดมูลฐาน ตามพระราชบัญญัติป้องกัน
 และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๓(๓) ต่อมา วันที่ ๒ กุมภาพันธ์
 ๒๕๔๗ เจ้าพนักงานตำรวจสถานีตำรวจภูธรอำเภอบ้านธิและนางสาวนิรุชร่วมกันนำ
 หมายค้นไปทำการตรวจค้นบ้านของจำเลยทั้งสาม จากการตรวจค้นยึดได้รถยนต์ยี่ห้อ
 มาสด้า จำนวน ๓ คัน หมายเลขทะเบียน บท ๗๘๘๘ ลำพูน บท ๗๗๙๘ ลำพูน และ
 บท ๖๑๒๑ ลำพูน เป็นของกลาง โดยแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสามว่าร่วมกันฟอกเงิน
 จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ ในการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานได้ตรวจยึดเอกสาร
 สัญญากู้เงิน สำเนาโฉนดที่ดิน และเช็ค เป็นของกลาง ตามบัญชีของกลางคดีอาญา
 เอกสารหมายเลข ๑.๑๖ จากการสอบสวนรวบรวมพยานหลักฐานได้ความว่า จำเลยที่ ๑
 เป็นพี่สาวของจำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ เป็นสามีภริยากัน จำเลยทั้งสาม
 พักอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน เลขที่ ๒๐๘ หมู่ที่ ๖ ตำบลห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัด-

/ ลำพูน

- ๕ -

ลำพูน ซึ่งปลูกอยู่บนที่ดินโฉนดเลขที่ ๕๕๔๘๘๙ และ ๕๕๔๙๐ เนื้อที่ ๑ ไร่ และ ๒ ไร่ ของ
จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ บ้านดังกล่าวปลูกสร้างเมื่อปี ๒๕๔๓ แล้วเสร็จเมื่อปี ๒๕๔๔ เป็น
บ้านสองชั้นหลังใหญ่ ราคาประมาณ ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยรื้อบ้านหลังเดิมซึ่งเป็นบ้าน
หลังเล็กชั้นเดียว ปลูกสร้างบ้านหลังใหม่แทน เดิมจำเลยทั้งสามอาศัยอยู่ในบ้านหลัง
เดิม จำเลยที่ ๒ ประกอบอาชีพค้าขายแก๊ส และเปิดร้านขายอาหารที่บ้าน จำเลยที่ ๓
ทำงานที่สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การ-
เกษตร จำเลยที่ ๑ เป็นแม่บ้านและช่วยค้าขาย เมื่อปี ๒๕๔๕ จำเลยที่ ๑ เข้าซื้อรถ-
ยนต์กระบะ ยี่ห้อมาสด้า หมายเลขทะเบียน บท ๖๑๒๑ ลำพูน และ บท ๗๗๙๘ ลำพูน
จากบริษัทมาสด้าเชียงใหม่ จำกัด โดยรถยนต์หมายเลขทะเบียน บท ๖๑๒๑ ลำพูน
จำเลยที่ ๑ เป็นผู้เช่าซื้อ ให้นางสาวพัชรี สีนวลใหญ่ หลานของจำเลยที่ ๑ ใช้ รถยนต์
หมายเลขทะเบียน บท ๗๗๙๘ ลำพูน ให้นางสาววลัยภรณ์ ญะเมืองมอญ หลานของ
จำเลยที่ ๑ เป็นผู้เช่าซื้อ โดยนายสอน หรืออินสอน ธินันชัย ส่งจ่ายเช็คจำนวน

/ ๑๐๐,๐๐๐ บาท

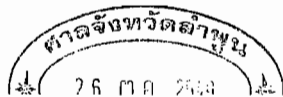

- ๖ -

๑๐๐,๐๐๐ บาท ค่าประกันเงินดาวน์ให้แก่จำเลยที่ ๑ และจำเลยที่ ๓ เจ้าชื้ออรदनต์
กระบะ ยี่ห้อมาสต้า หมายเลขทะเบียน บท ๗๘๘๘ ลำพูน จากบริษัทมาสด้าเชียงใหม่
จำกัด เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ นางแสงนวล อภิวงค์งาม คุ้มเงินจำนวน
๖๔๐,๐๐๐ บาท จากจำเลยที่ ๒ โดยมอบโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๖๔ และ ๓๒ ตำบลบ้านธิ
อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน ให้ไว้เป็นหลักประกัน ตามหนังสือสัญญาคุ้มเงินเอกสารหมาย
จ.๑ ต่อมา นางแสงนวลชำระหนี้คืนบางส่วนจำนวน ๔๔๐,๐๐๐ บาท ส่วนที่ยังค้างชำระ
จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ทำสัญญาคุ้มเงินฉบับใหม่ในวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖ ตาม
หนังสือสัญญาคุ้มเงินเอกสารหมาย จ.๒ โดยจำเลยที่ ๒ คืนโฉนดที่ดินให้ ๑ ฉบับ และยัง
คงยึดถือโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๒๑๔๒ เลขที่ดิน ๑๖๔ ไว้ ตามสำเนาโฉนดที่ดินเอกสาร
หมาย จ.๓ เดิมนางวันเพ็ญ วงศ์แก้ว คุ้มเงินจากจำเลยที่ ๒ จำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท
โดยมอบโฉนดที่ดินของนางคำแปง ชัยมา ป้าของสามีนางวันเพ็ญ ให้แก่จำเลยที่ ๒ เป็น
หลักประกัน และส่งจ่ายเช็คธนาคารกรุงเทพ จำกัด สาขาบ้านธิ จำนวนเงิน ๘๐,๐๐๐ บาท

/ ตามเช็ค

- ๗ -

ตามเช็คเอกสารหมายเลข ๑.๖ ให้แก่จำเลยที่ ๒ ต่อมา วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ จำเลยที่ ๓
ให้นางวันเพ็ญทำสัญญากู้เงิน โดยโอนหนี้ให้นางสาวกิ่งแก้ว ศรีนวลใหญ่ เป็นผู้ให้กู้
ตามหนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข ๑.๕ และมอบโฉนดที่ดินของนางคำแปง และ
เช็คเอกสารหมายเลข ๑.๖ ให้แก่นางสาวกิ่งแก้วเป็นหลักประกัน และเมื่อปลายปี ๒๕๔๕
นายขวัญชัย วงศ์คม กู้ยืมเงินจากจำเลยที่ ๑ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท โดยมอบโฉนดที่ดิน
ของนายสุวิทย์ สายปัญญาโย ซึ่งนายขวัญชัยซื้อที่ดินจากนายสุวิทย์แล้ว แต่ยังไม่ได้จดทะเบียน
โอนไว้เป็นหลักประกัน โดยไม่ได้ทำสัญญากู้เงินไว้ ต่อมา วันที่ ๖ มิถุนายน
๒๕๔๖ จำเลยที่ ๓ ให้นายขวัญชัยทำสัญญากู้เงิน โดยโอนหนี้ให้นางสาวกิ่งแก้วเป็น
ผู้ให้กู้ ตามหนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข ๑.๙ และมอบโฉนดที่ดินที่วางไว้เป็น
ประกันให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว เหตุที่โอนหนี้ของนางวันเพ็ญและนายขวัญชัยให้แก่นางสาว
กิ่งแก้ว เนื่องจากระหว่างปี ๒๕๔๐ ถึง ๒๕๔๕ จำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินจากนางสาว
กิ่งแก้วหลายครั้ง รวมเงินต้นและดอกเบี้ยประมาณสี่ล้านบาท โดยจำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงิน

เพื่อ

- ๘ -

เพื่อนำไปให้บุคคลอื่นกู้ยืม ซึ่งจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ รับรู้ด้วย ต่อมา เมื่อปี ๒๕๔๖ จำเลย-
ทั้งสามถูกดำเนินคดีในข้อหาซื้อโกงประชาชนและกู้ยืมเงินที่เป็นการซื้อโกงประชาชน
จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ หลบหนีไป จำเลยที่ ๓ ติดต่อกับนางสาวกิ่งแก้วขอโอนหนี้ของนาง-
วันเพ็ญและนายขวัญชัยให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว เมื่อปี ๒๕๔๓ นายเจริญ อุตพนม กู้ยืม
เงินจากจำเลยที่ ๑ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท โดยมอบโฉนดที่ดินของบิดานายเจริญให้
จำเลยที่ ๑ ไว้เป็นหลักประกัน เงินจำนวน ๕,๐๐๐ บาท เจ้าพนักงานตำรวจได้อายัดไว้
ซึ่งนายเจริญคืนเงินให้แก่เจ้าพนักงานตำรวจ และเจ้าพนักงานตำรวจคืนโฉนดที่ดินให้
แก่นายเจริญ เมื่อปี ๒๕๔๕ นางอำพรณ คุณประทุม ชายที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๔๖๖๘
ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน ให้แก่จำเลยที่ ๓ ในราคา ๒๕๐,๐๐๐ บาท
จำเลยที่ ๓ ชำระราคาที่ดินเป็นเงินสด โดยชำระครั้งละประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง
๓๐,๐๐๐ บาท และยังชำระราคาที่ดินไม่ครบถ้วน ยังค้างชำระ ๖๐,๐๐๐ บาท นาง-
อำพรณได้จดทะเบียนโอนที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ จำเลย-

/ ที่ ๑

- ๙ -

ที่ ๑ ได้กู้ยืมเงินจากนางสุพรรณ ปาสี มารดาของนางฉวีวรรณ แก้วเมธีกุล หลายครั้ง
รวมเป็นเงินประมาณสองล้านบาทเศษ ต่อมา นางสุพรรณลดยอดหนี้ให้เหลือเพียง
๑,๘๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๓ โอนที่ดินชำระหนี้ให้ ๒ แปลง เป็นที่ดินโฉนดเลขที่
๖๔๖๖๙ ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน ที่ซื้อจากนางอำพรรณ ติราคา ๗๐๐,๐๐๐
บาท และที่ดินโฉนดเลขที่ ๔๗๙๐ ตำบลห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน ติราคา
๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท โดยโอนเป็นชื่อของนางฉวีวรรณทั้ง-
สองแปลง เดิมที่ดินที่ตำบลห้วยยาบ จำเลยที่ ๓ ขายให้แก่นางสินีนางู รอดเจริญ แต่
นางสินีนางูไม่มีเงินชำระ จำเลยที่ ๓ จึงให้นางสินีนางูโอนที่ดินให้แก่นางฉวีวรรณเพื่อ
ชำระหนี้แทน ตามหนังสือสัญญาขายที่ดินเอกสารหมายเลข ๑.๑๓ และ ๑.๑๔ ส่วนหนี้ที่
เหลือจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๓ ทำหนังสือรับสภาพหนี้ให้แก่นางสุพรรณ ตาม
หนังสือรับสภาพหนี้เอกสารหมายเลข ๑.๑๕ และเมื่อปี ๒๕๔๖ จำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินจาก
นายอุดม ปินตาเสน ๒ ครั้ง ครั้งแรกประมาณห้าแสนบาท และครั้งที่สองประมาณ

/ สีแสนบาท

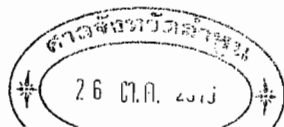

- ๑๐ -

สี่แสนบาท โดยไม่ได้ทำสัญญากันไว้ แต่จำเลยที่ ๒ และนายหน้าที่เขียนเช็คให้แก่นายอุดม
ไว้ จากการสอบสวนจำเลยทั้งสามจำหน่ายจ่ายโอน รับโอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สิน
ที่ได้มาจากการกระทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนหรือการกู้ยืมเงินที่เป็นการ
ฉ้อโกงประชาชน เพื่อปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สิน อันเป็นการกระทำความผิดฐาน
ฟอกเงิน ในชั้นสอบสวนพนักงานสอบสวนจึงแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งสามว่าร่วมกันฟอก-
เงิน จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ ตามบันทึกคำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข ๑.๒๔
ถึง ๑.๒๖

จำเลยทั้งสามนำสืบว่า จำเลยที่ ๑ อาศัยอยู่บ้านเลขที่ ๖๘ หมู่ที่ ๒๐ ตำบล
บ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน ตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน ตามสำเนาทะเบียนบ้าน
เอกสารหมายเลข ล.๖ จำเลยที่ ๓ เป็นน้องสาวของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๒ เป็นสามีของ
จำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๑ ประกอบอาชีพทำนาและค้าขาย มีรายได้เพียงพอเลี้ยงตัวเอง
และมีเงินเก็บเล็กน้อย จำเลยที่ ๒ มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ สมรสกับจำเลยที่ ๓

/ เมื่อปี

- ๑๑ -

เมื่อปี ๒๕๒๙ ต่อมา ปี ๒๕๓๐ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ย้ายมาอยู่ที่ตำบลห้วยยาบ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน โดยซื้อที่ดินจากนายตา ปินตาเสน และปลูกสร้างบ้าน ประกอบอาชีพค้าขายวัสดุก่อสร้าง ภายหลังจากขายแก๊ส น้ำมันเครื่อง และเปิดร้านอาหาร เมื่อปี ๒๕๓๔ จำเลยที่ ๓ ไปทำงานที่สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้าธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรลำพูน จำกัด ในตำแหน่งพนักงานบัญชี เงินเดือนเริ่มแรก ประมาณ ๔,๐๐๐ บาท ทำงานนานประมาณ ๑๒ ปี ครั้งสุดท้ายทำงานในตำแหน่งรักษาการผู้ช่วยผู้จัดการ เงินเดือน ๑๔,๖๖๕ บาท ระหว่างที่จำเลยที่ ๓ ไปทำงานที่สหกรณ์ ได้ให้จำเลยที่ ๑ มาช่วยดูแลสถานที่บ้าน จำเลยที่ ๑ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการค้าขาย จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ปลูกสร้างบ้านหลังใหม่เมื่อปลายปี ๒๕๔๓ โดยใช้เงินที่ได้จากการค้าขาย และกู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จำนวน ๖๒๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๔ ตามสมุดคู่บัญชีเงินกู้เอกสารหมายเลข ล.๑ มาปลูกสร้างบ้าน และจำเลยที่ ๒ กู้ยืมเงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การ-

/ เกษตร

เกษตรหลายครั้งในปี ๒๕๔๓ และ ๒๕๔๔ เพื่อเป็นทุนหมุนเวียนในการค้าขายและปลูก
 สร้างบ้าน จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ปลูกสร้างบ้านเสร็จเมื่อปี ๒๕๔๕ ใช้เงินประมาณ
 ๑,๔๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๑ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องและไม่เคยนำเงินมาช่วยเหลือในการ
 ปลูกสร้างบ้าน จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการให้กู้ยืมเงินของจำเลยที่ ๑
 เหตุที่จำเลยที่ ๑ ถูกดำเนินคดีข้อหาฉ้อโกงประชาชน เนื่องจากจำเลยที่ ๑ ร่วมกับนาง-
 จันทร์หอม ธินันชัย และนางสาวกิ่งแก้ว ให้ลูกค้าของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์-
 การเกษตร สาขาบ้านธิ กู้ยืมเงิน โดยกู้ยืมเงินไปชำระหนี้ให้แก่ธนาคาร และกู้ยืมเงินจาก
 ธนาคารมาชำระหนี้ให้แก่จำเลยที่ ๑ ต่อมาเมื่อมีบุคคลอื่นเห็นว่ามียาได้ดี จึงนำเงินมาร่วม
 ลงทุนกับจำเลยที่ ๑ ด้วย โดยให้ลูกค้ากู้ยืมเงินคิดดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๔ ต่อเดือน
 จำเลยที่ ๑ ได้ผลตอบแทนร้อยละ ๑ และผู้ร่วมลงทุนได้ผลประโยชน์ร้อยละ ๓ ต่อมา
 การให้กู้ยืมเงินมีปัญหา เนื่องจากลูกค้าไม่ชำระหนี้ ทำให้จำนวนเงินเพิ่มสูงขึ้น ส่วนเงิน
 ลงทุนของบุคคลอื่นส่วนใหญ่ได้รับคืนไปทั้งหมดแล้ว คงค้างชำระดอกเบี้ยบางส่วน

/ สำหรับ

- ๑๓ -

สำหรับรถยนต์ยี่ห้อมาสด้า หมายเลขทะเบียน บท ๖๑๒๑ ลำพูน ตามสำเนารายการจดทะเบียนเอกสารหมาย ล.๓ จำเลยที่ ๑ เป็นผู้เช่าซื้อ นายวิเชียร สีนวลใหญ่ น้องของจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ค้ำประกัน ตามสำเนาหนังสือสัญญาเช่าซื้อ และสำเนาหนังสือสัญญาค้ำประกัน เอกสารหมาย ล.๙ และ ล.๑๐ รถยนต์ดังกล่าวนายวิเชียรจะซื้อให้แก่นางสาวพัชรี บุตรสาวนายวิเชียร โดยจะให้นางสาวพัชรีเป็นผู้เช่าซื้อ แต่บริษัทผู้ให้เช่าซื้อไม่ให้นางสาวพัชรีเป็นผู้เช่าซื้อ เนื่องจากเพิ่งจบการศึกษา ยังไม่มีงานทำ นายอินสอนจึงแนะนำให้ใช้ชื่อจำเลยที่ ๑ เป็นผู้เช่าซื้อ และนายอินสอนออกเช็คค้ำประกันเงินดาวน์ เพื่อนำรถยนต์ออกมาก่อน รถยนต์ดังกล่าวนางสาวพัชรีเป็นผู้ใช้ประโยชน์ นายวิเชียรเป็นผู้ชำระเงินดาวน์และผ่อนชำระค่าเช่าซื้อ จำเลยที่ ๑ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรถยนต์ยี่ห้อมาสด้า หมายเลขทะเบียน บท ๗๗๙๙ ลำพูน มีชื่อนางสาววลัยภรณ์ ญะเมืองมอญ เป็นผู้ครอบครอง ตามสำเนารายการจดทะเบียนเอกสารหมาย ล.๕ โดยนางสาววลัยภรณ์เป็นผู้เช่าซื้อ และนายแก้วดี ญะเมืองมอญ เป็นผู้ค้ำประกัน ตามสำเนาหนังสือสัญญาเช่าซื้อ และ

/ สำเนาหนังสือ

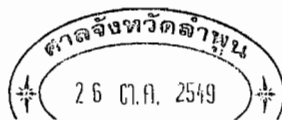

- ๑๔ -

สำเนาหนังสือสัญญาค้ำประกัน เอกสารหมายเลข ๑๑ และ ๑๒ นางสาวลัยภรณ์เป็น
หลานของจำเลยที่ ๑ โดยเป็นบุตรของนายแก้วดีกับนางสมหมาย ญะเมืองมอญ น้อง-
สาวของจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๑ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับรถยนต์ดังกล่าว รถยนต์ยี่ห้อมาสด้า
หมายเลขทะเบียน บท ๗๘๘๘ ลำพูน ตามสำเนารายการจดทะเบียนเอกสารหมายเลข ๓
จำเลยที่ ๓ เป็นผู้เช่าซื้อ จำเลยที่ ๑ เป็นผู้ค้ำประกัน ตามสำเนาหนังสือสัญญาเช่าซื้อ
และสำเนาหนังสือสัญญาค้ำประกัน เอกสารหมายเลข ๗ และ ๘ เพื่อให้จำเลยที่ ๒ ใช้
ประโยชน์ การชำระเงินค่างวดและผ่อนชำระค่าเช่าซื้อ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้ชำระ
โดยใช้เงินที่ได้จากการค้าขายแก๊สและอบลำไย จำเลยที่ ๑ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ส่วนที่
จำเลยที่ ๑ ให้นายเจริญ และนายขวัญชัย กุ้ยมีเงิน เป็นเงินเก็บของจำเลยที่ ๑ จำเลย-
ที่ ๑ ให้จำเลยที่ ๓ โอนหนี้รายนายขวัญชัยให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว เนื่องจาก
นางสาวกิ่งแก้วขอ จำเลยที่ ๑ ยอมยกหนี้ให้เนื่องจากเห็นว่าเป็นญาติกัน จำเลยที่ ๒
ให้นางแสงนวลกุ้ยมีเงินจำนวน ๕๔๐,๐๐๐ บาท และให้นางวันเพ็ญกุ้ยมีเงินจำนวน

/ ๕๐,๐๐๐ บาท

- ๑๕ -

๘๐,๐๐๐ บาท โดยใช้เงินหมุนเวียนในการค้าขายให้กู้ยืม นางแสงนวลชำระหนี้ให้แล้ว
จำนวน ๔๔๐,๐๐๐ บาท ยังค้างชำระ ๒๐๐,๐๐๐ บาท จำเลยที่ ๒ โอนหนี้ทั้งสองราย
ให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว เนื่องจากจำเลยที่ ๓ ขอร้อง โดยจำเลยที่ ๑ กับนางสาวกิ่งแก้วมี
ปัญหาเรื่องเงินกัน ที่ดินโฉนดเลขที่ ๖๔๖๖๙ จำเลยที่ ๓ ซื้อจากนางอำพรพรรณ โดย
กู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์ และใช้เงินเก็บจากการทำงานซื้อที่ดิน แต่ยังไม่ชำระเงินไม่-
ครบถ้วน จำเลยที่ ๓ โอนที่ดินดังกล่าวให้แก่นางฉวีวรรณ เนื่องจากนางฉวีวรรณบอกว่า
จำเลยที่ ๑ นำเงินของมารดานางฉวีวรรณไปปล่อยกู้ แล้วไม่คืนเงินให้ ขอให้จำเลยที่ ๓
ช่วยเหลือ มิฉะนั้นจะดำเนินคดีกับจำเลยที่ ๑ จำเลยที่ ๓ ส่งสารจำเลยที่ ๑ จึงโอนที่ดิน
ดังกล่าวให้แก่นางฉวีวรรณ

ก่อนอ่านคำพิพากษา โจทก์และจำเลยทั้งสามตกลงรับกันว่า คดีอาญา
หมายเลขดำที่ ๖๗/๒๕๔๗ ของศาลนี้ ที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษา
แล้ว ให้ลงโทษจำเลยทั้งสามตามพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน

/ พ.ศ. ๒๕๒๗

- ๑๖ -

พ.ศ.๒๕๒๗ จำคุกคนละ ๕ ปี และปรับคนละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม

๒๕๔๙ เป็นคดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๐๑/๒๕๔๙

พิเคราะห์พยานหลักฐานของโจทก์และจำเลยทั้งสามแล้ว ปัญหาที่ต้อง

วินิจฉัยมีว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงินตามฟ้องหรือไม่ เห็นว่า

โจทก์มีนางแสงนวล อภิวงค์งาม เบิกความว่า เคยกู้ยืมเงินจากจำเลยทั้งสาม โดยทำ

สัญญากู้เงินเมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๕ จำนวนเงิน ๖๔๐,๐๐๐ บาท จากจำเลยที่ ๒

โดยมอบโฉนดที่ดิน ๒ ฉบับ ให้ไว้เป็นประกัน ตามสำเนาหนังสือสัญญากู้เงินเอกสาร

หมายเลข ๑.๑ และได้รับเงินกู้จากจำเลยที่ ๒ เป็นเช็คเงินสด ซึ่งสามารถเรียกเก็บเงินได้

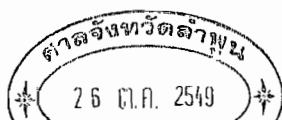
ภายหลังนางแสงนวลคืนเงินกู้บางส่วนจำนวน ๔๔๐,๐๐๐ บาท ให้แก่จำเลยที่ ๒ ส่วนที่

ยังค้างชำระ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ได้ทำสัญญากู้เงินฉบับใหม่เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๔๖

ตามสำเนาหนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข ๑.๒ โดยจำเลยที่ ๒ คืนโฉนดที่ดินให้

๑ ฉบับ และยังคงยึดถือโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๒๑๔๒ ตามสำเนาโฉนดที่ดินเอกสารหมายเลข

/๑.๓ ไว้

- ๑๗ -

จ.๓ ไว้ นางวันเพ็ญ วงศ์แก้ว เบิกความว่า เคยกู้ยืมเงินจากจำเลยที่ ๒ จำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท โดยมอบโฉนดที่ดินของนางคำแพงไว้เป็นหลักประกัน และส่งจ่ายเช็คธนาคารกรุงเทพ สาขาบ้านธิ ให้แก่จำเลยที่ ๒ ไว้ ตามเช็คเอกสารหมายเลข ๑.๖ และได้รับเงินสดจำนวน ๘๐,๐๐๐ บาท จากจำเลยที่ ๒ ภายหลังจากจำเลยที่ ๓ ให้ทำสัญญากู้เงิน เมื่อวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ โดยเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้ให้นางสาวกิ่งแก้วเป็นผู้ให้กู้ ตามสำเนาหนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข ๑.๕ อ้างว่าเงินที่จำเลยที่ ๒ ให้กู้ยืมเป็นเงินของนางสาวกิ่งแก้ว พร้อมทั้งมอบโฉนดที่ดินที่เป็นหลักประกัน และเช็คเอกสารหมายเลข ๑.๖ ให้แก่นางสาวกิ่งแก้วเป็นประกันด้วย นายขวัญชัย วงศ์คม เบิกความว่า เคยกู้ยืมเงินจากจำเลยที่ ๑ เมื่อปลายปี ๒๕๔๕ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท โดยมอบโฉนดที่ดินของนายสุวิทย์ ซึ่งนายขวัญชัยซื้อที่ดินจากนายสุวิทย์แล้ว แต่ยังไม่ได้จดทะเบียนโอน ให้ไว้เป็นประกัน ไม่ได้ทำสัญญากู้เงินไว้ ต่อมา วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๖ มีการทำสัญญากู้เงิน โดยเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้ผู้ให้กู้เป็นนางสาวกิ่งแก้ว เนื่องจากจำเลยที่ ๓ และนายอินสอน

/ บอกให้

- ๑๔ -

บอกให้ทำสัญญากู้เงินดังกล่าว มีนางจันทร์หอม ภริยาของนายอินสอน ลงชื่อเป็น
พยาน ตามสำเนาหนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข จ.๙ และมอบโฉนดที่ดินที่เป็น
ประกันให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว เหตุที่โอนหนี้ให้แก่นางสาวกิ่งแก้วเนื่องจากจำเลยที่ ๑ นำ
เงินของนางสาวกิ่งแก้วมาให้นายขวัญชัยกู้ยืม และแบ่งผลประโยชน์กัน โดยจำเลยที่ ๑
คิดดอกเบี้ยร้อยละ ๕ ต่อเดือน ให้ดอกเบี้ยแก่นางสาวกิ่งแก้วร้อยละ ๔ ต่อเดือน ส่วน
อีกร้อยละ ๑ ต่อเดือน เป็นของจำเลยที่ ๑ นายอินสอนและนางจันทร์หอมเข้ามาเกี่ยว-
ข้องกับการทำสัญญากู้เงินเนื่องจากมีส่วนในจำนวนเงินที่จำเลยที่ ๑ นำมาให้กู้ นาง-
สาวกิ่งแก้ว ศรีนวลใหญ่ เบิกความว่า จำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินจากนางสาวกิ่งแก้วไปหลาย
ครั้ง รวมเงินต้นและดอกเบี้ยประมาณสี่ล้านบาท เพื่อนำไปให้บุคคลอื่นกู้ ซึ่งจำเลยที่ ๒
และที่ ๓ รับรู้ด้วย ต่อมา เมื่อปี ๒๕๔๖ จำเลยทั้งสามถูกดำเนินคดีขอหาข้อโกงประชาชน
และกู้ยืมเงินที่เป็นการขอโกงประชาชน จำเลยที่ ๑ หลบหนีไป จำเลยที่ ๓ มาติดต่อกับ
นางสาวกิ่งแก้วว่าเงินที่จำเลยที่ ๑ กู้ยืมไปจะชดใช้ให้ร้อยละ ๒๐ โดยโอนหนี้ของนาง-

/ วันเพ็ญ

- ๑๙ -

วันเพ็ญและนายขวัญชัยให้ พร้อมทั้งหลักประกัน และให้นางวันเพ็ญและนายขวัญชัยทำ
สัญญากู้เงินให้ไว้แก่นางสาวกิ่งแก้ว นายเจริญ อุตพนม เบิกความว่า เมื่อปี ๒๕๔๓ ได้
กู้ยืมเงินจากจำเลยที่ ๑ จำนวน ๕,๐๐๐ บาท โดยมอบโฉนดที่ดินของบิดาให้ไว้เป็น
หลักประกัน นางอำพรณ คุณประทุม เบิกความว่า ชายที่ดินมีโฉนด ตั้งอยู่ที่หมู่ที่ ๒
บ้านป่าเป่า ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน ให้แก่จำเลยที่ ๓ ในราคา ๒๕๐,๐๐๐
บาท จำเลยที่ ๓ ชำระค่าที่ดินเป็นเงินสด โดยชำระครั้งละ ๒๐,๐๐๐ บาท ถึง ๓๐,๐๐๐
บาท ได้จดทะเบียนโอนที่ดินให้แก่จำเลยที่ ๓ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๖ โดยจำเลย-
ที่ ๓ ยังชำระค่าที่ดินไม่ครบถ้วน คงค้างชำระ ๖๐,๐๐๐ บาท นางขวัญวรรณ แก้วเมธิกุล
เบิกความว่า จำเลยที่ ๑ ให้กู้ยืมเงิน เงินที่นำออกให้กู้ส่วนหนึ่งกู้จากนางสุพรรณ มารดา
ของนางขวัญวรรณ จำเลยที่ ๑ กู้เงินจากนางสุพรรณไปหลายครั้ง รวมเป็นเงินประมาณ
สองล้านบาทเศษ จำนวนเงินดังกล่าวภายหลังนางสุพรรณลดยอดหนี้ให้คงเหลือเพียง
๑,๔๐๐๐,๐๐๐ บาท โดยจำเลยที่ ๓ โอนที่ดินชำระหนี้ให้จำนวน ๒ แปลง เป็นที่ดิน

/ ที่ตำบล

- ๒๐ -

ที่ตำบลห้วยยาบ ๑ แปลง ไร่ราคา ๕๐๐,๐๐๐ บาท และที่ดินที่ตำบลบ้านธิ ๑ แปลง
ไร่ราคา ๗๐๐,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท การโอนที่ดินชำระหนี้มีการทำ
สัญญาซื้อขายและจดทะเบียนโอนเป็นชื่อของนางฉวีวรรณ ตามสำเนาหนังสือสัญญา
ขายที่ดินพร้อมสำเนาโฉนดที่ดิน ๒ ชุด เอกสารหมายเลข ๑.๑๓ และ ๑.๑๔ ที่ดินที่ตำบล
ห้วยยาบ เดิมจำเลยที่ ๓ ขายให้นางสินีนาง แต่นางสินีนางไม่มีเงินชำระ จำเลยที่ ๓ จึง
ให้นางสินีนางโอนที่ดินให้แก่นางฉวีวรรณ ส่วนหนี้ที่เหลือจำนวน ๖๐๐,๐๐๐ บาท
จำเลยที่ ๓ ทำหนังสือรับสภาพหนี้ให้แก่นางสุพรรณ ตามสำเนาหนังสือรับสภาพหนี้
เอกสารหมายเลข ๑.๑๕ นายอุดม ปินตาเสน เบิกความว่า จำเลยที่ ๑ เคยกู้ยืมเงินจาก
นายอุดม ๒ ครั้ง ครั้งแรกประมาณห้าแสนบาท ครั้งที่สองประมาณสี่แสนบาท ไม่ได้ทำ
สัญญากันไว้ มีแต่จำเลยที่ ๒ และนายนิที่เขียนเช็คให้แก่นายอุดมไว้ นางสุจินต์
ศิริมหาราช กรรมการผู้จัดการบริษัทมาสด้าเชียงใหม่ จำกัด เบิกความว่า เมื่อปี ๒๕๔๕
จำเลยที่ ๑ มากับนายอินสอน มาเช่าซื้อรถยนต์จากบริษัทมาสด้าเชียงใหม่ จำกัด

/ จำนวน

- ๒๑ -

จำนวน ๒ คดี และนายอินสอนส่งจ่ายเช็คจำนวน ๑๐๐,๐๐๐ บาท ค่าประกันเงินดาวน์
ให้แก่จำเลยที่ ๑ ตามสำเนาต้นขั้วเช็คเอกสารหมายเลข ป.จ.๑ ของศาลจังหวัดเชียงใหม่
หลังจากนั้นจำเลยที่ ๑ ได้นำเงินสดมาแลกเช็คไป และนายสอน ถินนัย เมิกความว่า
เมื่อปี ๒๕๔๕ จำเลยที่ ๑ มาขอให้นายสอนออกเช็คค่าประกันเงินดาวน์รถยนต์กระบะที่
จำเลยที่ ๑ เขาซื้อ จำนวน ๓ คัน เท่าที่ทราบจำเลยที่ ๑ เขาซื้อรถยนต์จากบริษัทมาสด้า
เชียงใหม่ จำกัด จำนวน ๔ คัน ให้นายสอนออกเช็คค่าประกันเงินดาวน์ ๓ คัน ส่วนอีก
๑ คัน วางเงินดาวน์เป็นเงินสด จำเลยที่ ๑ บอกว่าเขาซื้อรถยนต์ให้หลาน ๒ คน จำนวน
๒ คัน และให้จำเลยที่ ๒ ใช้ การผ่อนชำระค่าเขาซื้อรถยนต์ทั้งหมด จำเลยที่ ๑ เป็นผู้
ผ่อนชำระ เงินที่นายสอนออกเช็คค่าประกันเงินดาวน์ จำเลยที่ ๑ คืนให้แก่นายสอนหลัง
จากออกเช็คประมาณ ๑๐ ถึง ๑๕ วัน สำหรับบ้านที่ปลูกสร้างหลังใหม่ นางสาวกิงแก้ว
นายสอน นายเจริญ นายสุเชียร บัญญาใหญ่ และนายอุดม เมิกความว่า เป็นบ้านหลัง
ใหญ่สองชั้น เดิมเป็นบ้านเล็ก ๆ ชั้นเดียว แต่ภายหลังรื้อออก และปลูกบ้านหลังใหม่แทน

/ เมื่อปี

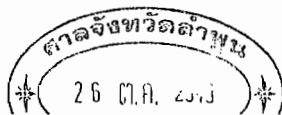

- ๒๒ -

เมื่อปี ๒๕๔๓ ถึง ๒๕๔๔ จำเลยทั้งสามอาศัยอยู่ด้วยกันที่บ้านดังกล่าว เดิมประกอบอาชีพค้าขายแก๊ส และขายอาหาร ส่วนจำเลยที่ ๓ ทำงานที่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร รายได้จากการค้าขายไม่น่าจะปลูกสร้างบ้านหลังใหม่ดังกล่าวได้ พยานโจทก์เปิดความเชื่อมโยงสอดคล้องกัน แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของจำเลยทั้งสามว่า จำเลยทั้งสามร่วมกันนำเงินที่ให้จำเลยที่ ๑ กู้ยืมจากนางสาวกิ่งแก้ว นางสุพรรณ และนายอุดม ไปให้บุคคลอื่นกู้ยืม โดยคิดดอกเบี้ยในอัตราสูง แล้วนำดอกเบี้ยมาแบ่งผลประโยชน์กัน แต่ภายหลังจำเลยทั้งสามไม่ชำระหนี้ จึงมีการโอนหนี้รายนางวันเพ็ญและนายขวัญชัยให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว และโอนที่ดินของจำเลยที่ ๓ ชำระหนี้ให้แก่นางสุพรรณบางส่วน ส่วนเงินหรือทรัพย์สินที่ได้รับ จำเลยทั้งสามนำไปปลูกสร้างบ้านหลังใหม่ ซื้อที่ดิน และเช่าซื้อรถยนต์หลายคันให้จำเลยที่ ๒ และหลานใช้ การกระทำของจำเลยทั้งสามจึงเป็นการร่วมกันนำเงินและทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชนและการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ซึ่ง

/ ศาลชั้นต้น

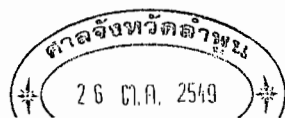

- ๒๓ -

ศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาว่าจำเลยทั้งสามมีความผิดดังกล่าว อันเป็นความผิดมูลฐานของการกระทำความผิดฐานฟอกเงิน ไปจำหน่ายจ่ายโอน ซื้อมาเปลี่ยนสภาพ หรือโอนให้แก่บุคคลอื่น เพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น ส่วนที่จำเลยทั้งสามนำสืบต่อผู้ว่า เงินที่จำเลยที่ ๑ ให้นายขวัญชัยและนายเจริญภูมิเป็นเงินเก็บของจำเลยที่ ๑ ส่วนเงินที่จำเลยที่ ๒ ให้นางแสงนวลและนางวันเพ็ญภูมิเป็นเงินที่ใช้หมุนเวียนในการค้าขาย โดยอ้างว่ามีเงินหมุนเวียนในการค้าขายประมาณสองล้านถึงสามล้านบาท และเงินที่จำเลยที่ ๓ ซื้อมาที่ดินจากนางอำพรพรณเป็นเงินเก็บจากการทำงาน และผู้จากสหกรณ์ออมทรัพย์ ส่วนการปลูกสร้างบ้านหลังใหม่ จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นผู้ปลูกสร้าง ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับจำเลยที่ ๑ โดยผู้เงินจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมาปลูกสร้าง ส่วนรถยนต์หมายเลขทะเบียน บท ๗๘๘๘ ลำพูน จำเลยที่ ๓ เป็นผู้เช่าซื้อ ให้จำเลยที่ ๒ ใช้ โดยนำเงินจากการค้าขายแก่สว่างเป็นเงินค่างวดและผ่อนชำระค่าเช่าซื้อ รถยนต์หมายเลขทะเบียน บท ๖๑๒๑ ลำพูน เพียงแต่ใช้ชื่อ

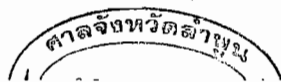
/ จำเลยที่ ๑

จำเลยที่ ๑ เป็นผู้เช่าซื้อ จำเลยที่ ๑ ขับรถยนต์ไม่เป็น เหตุที่ใช้ชื่อจำเลยที่ ๑ เป็นผู้เช่าซื้อ เนื่องจากนายวิเชียรจะซื้อรถยนต์ดังกล่าวให้แก่นางสาวพัชรี บุตรสาว แต่บริษัทผู้ให้เช่าซื้อไม่ให้นางสาวพัชรีเป็นผู้เช่าซื้อ จึงใช้ชื่อจำเลยที่ ๑ เป็นผู้เช่าซื้อ รถยนต์ดังกล่าว นางสาวพัชรีเป็นผู้ใช้ นายวิเชียรเป็นผู้นำเงินดาวน์ไปคืนให้แก่นายอินสอนและผ่อนชำระค่าเช่าซื้อเอง ส่วนรถยนต์หมายเลขทะเบียน บท ๗๗๙๘ ลำพูน นางสาววลัยภรณ์ หลานของจำเลยที่ ๑ เป็นผู้เช่าซื้อ โดยนายแก้วดี บิดาของนางสาววลัยภรณ์เป็นผู้ค้าประกัน จำเลยที่ ๑ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องนั้น ตามคำเบิกความของจำเลยที่ ๑ ได้ความว่า จำเลยที่ ๑ ประกอบอาชีพทำนา และค้าขายเล็ก ๆ น้อย ๆ ไม่น่าเชื่อว่าจำเลยที่ ๑ จะมีเงินเก็บให้นายขวัญชัยและนายเจริญกู้ยืม และตามคำเบิกความของจำเลยที่ ๒ ได้ความว่า จำเลยที่ ๒ ยังมีที่ดินอีก ๓ แปลง ซึ่งในการประกอบอาชีพค้าขายได้นำที่ดินไปจำนองไว้กับธนาคารเพื่อใช้หมุนเวียนในการประกอบกิจการค้า จึงไม่น่าเชื่อว่าการประกอบอาชีพค้าขายของจำเลยที่ ๒ จะมีรายได้และเงินทุนหมุนเวียนจำนวนมากที่จะ

/ ให้กู้ยืม

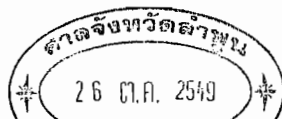

- ๒๕ -

ให้กู้ยืมเงิน เขาซื้อรถยนต์ และปลูกสร้างบ้านได้ ส่วนจำเลยที่ ๓ มีรายได้จากการทำงานเริ่มจากเดือนละประมาณ ๔,๐๐๐ บาท ถึง ๑๔,๖๖๕ บาท ไม่น่าเชื่อว่าจะมีรายได้เพียงพอที่จะซื้อที่ดินได้ ทั้งการที่จำเลยที่ ๓ อ้างว่า เหตุที่โอนที่ดินที่ซื้อจากนางอำพรพรนให้แก่นางฉวีวรรณ เพื่อช่วยเหลือจำเลยที่ ๑ ไม่ให้ถูกดำเนินคดีนั้น ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จำเลยที่ ๓ จะโอนที่ดินที่ยังชำระราคาที่ดินไม่ครบถ้วน และกู้เงินจากสหกรณ์ออมทรัพย์มาซื้อที่ดิน ให้แก่นางฉวีวรรณเพื่อชำระหนี้แทนจำเลยที่ ๑ หากจำเลยที่ ๓ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหนี้จำนวนดังกล่าว ส่วนการโอนหนี้รายนางวันเพ็ญและนายขวัญชัย ให้แก่นางสาวกิ่งแก้วนั้น จำเลยที่ ๓ เบิกความว่า เมื่อปี ๒๕๔๖ จำเลยที่ ๑ มีปัญหาเรื่องเงินกับนางสาวกิ่งแก้ว นางจันทร์หอม และพวกนายทุนที่นำเงินมาให้กู้ นางจันทร์หอมกับนางสาวกิ่งแก้วมาหาจำเลยที่ ๓ ที่บ้าน ขณะนั้นจำเลยที่ ๑ ไม่อยู่ นางสาวกิ่งแก้วบอกว่านำเงินของญาติมาออกกู้ร่วมกับจำเลยที่ ๑ ซึ่งมีหนี้ค้างชำระ ขอให้จำเลยที่ ๓ ช่วย โดยขอให้โอนหนี้รายนางวันเพ็ญและนายขวัญชัยให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว จำเลยที่ ๓

/ บอกว่า

- ๒๖ -

บอกว่าหากมีหนี้กันจริงให้ไปดำเนินการเอง หนังสือสัญญากู้เงินเอกสารหมายเลข จ.๕ และ จ.๙ นางสาวกิ่งแก้วไปดำเนินการเอง จำเลยที่ ๓ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง แต่จำเลยที่ ๑ เบิกความว่า หนี้รายนายขวัญชัย มีการโอนให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว โดยจำเลยที่ ๑ บอกให้จำเลยที่ ๓ โอนหนี้ให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว เนื่องจากนางสาวกิ่งแก้วขอ จำเลยที่ ๑ ยอมยกหนี้ให้เนื่องจากเห็นว่าเป็นญาติกัน และจำเลยที่ ๒ เบิกความว่า ได้โอนหนี้รายนางแสงนวลและนางวันเพ็ญให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว เนื่องจากจำเลยที่ ๓ ขอร้อง โดยจำเลยที่ ๑ กับนางสาวกิ่งแก้วมีบัญชีเรื่องเงินกัน ซึ่งคำเบิกความของจำเลยทั้งสามขัดแย้งกัน ทั้งนางวันเพ็ญ นายขวัญชัย และนางสาวกิ่งแก้ว พยานโจทก์ เบิกความยืนยันสอดคล้องกันว่า จำเลยที่ ๓ เป็นผู้ติดต่อขอโอนหนี้รายนางวันเพ็ญ และนายขวัญชัยให้แก่ นางสาวกิ่งแก้ว เชื่อว่า การที่จำเลยที่ ๒ ยอมโอนหนี้รายนางวันเพ็ญ และจำเลยที่ ๓ ติดต่อโอนหนี้ให้แก่นางสาวกิ่งแก้ว และจำเลยที่ ๓ ยอมโอนที่ดินให้แก่นางชวีวรรณ และทำหนังสือรับสภาพหนี้ให้แก่นางสุพรรณ เพื่อชำระหนี้ที่จำเลยที่ ๑ กู้ยืมเงินจาก

/ นางสุพรรณ

- ๒๗ -

นางสุพรรณ เนื่องจากจำเลยที่ ๒ และจำเลยที่ ๓ มีส่วนร่วมในการกู้ยืมเงินของจำเลย-
ที่ ๑ พยานหลักฐานของจำเลยทั้งสามไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐานของโจทก์
พฤติการณ์ของจำเลยทั้งสามซึ่งศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาว่าร่วมกันกระทำความผิดฐาน
ฉ้อโกงประชาชนและกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ที่จำนำจ่ายโอน ชื่อ เปลี่ยน-
สภาพทรัพย์สินที่ได้มาจากการกระทำความผิดดังกล่าวอันเป็นความผิดมูลฐานของการ
กระทำความผิดฐานฟอกเงิน เพื่อปกปิดหรือซุกซ่อนแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น จึงเป็น
การร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงินตามฟ้อง

พิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและ
ปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ.๒๕๔๒ มาตรา ๕, ๖๐ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๘๓ จำคุกคนละ ๔ ปี นับโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีนี้ต่อจากโทษ
ของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๖๗/๒๕๔๗ คดีหมายเลขแดงที่
๒๑๐๑/๒๕๔๗ ของศาลนี้

นางสาวจันทร์เพ็ญ อนันตพันธ์วงศ์

นายวรารุท ถาวรศิริ

คดีแพ่งที่ 7/2547
2 ก.ย. 2542
(๓๑ ทวิ)

ร.ก. กิ่งแก้ว

95
6

สำหรับศาลใช้

คำพิพากษา

คดีหมายเลขคดีที่ ๘๘๓/๒๕๕๐

คดีหมายเลขแดงที่ ๒๕๔๒/๒๕๕๒

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕

วันที่ ๑๕ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๒

ความ อาญา

ระหว่าง	{	พนักงานอัยการจังหวัดลำพูน			โจทก์
		นางสาวบัวผา	สินพลใหญ่	ที่ ๑	
		นายเรี๋ยร	บุญธรรม	ที่ ๒	
		นางนงเยาว์	บุญธรรม	ที่ ๓	จำเลย

เรื่อง ความผิดต่อพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน

จำเลยทั้งสาม อุทธรณ์ คำพิพากษา

ศาล จังหวัดลำพูน ลงวันที่ ๒๖ เดือน ตุลาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๕ ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ รับวันที่ ๑๘ เดือน พฤษภาคม

พุทธศักราช ๒๕๕๐

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อระหว่างปี ๒๕๔๓ วัน เดือน และเวลาใดไม่ปรากฏแน่ชัด ถึงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๖ เวลากลางวันต่อเนื่องกัน จำเลยทั้งสามกับพวกอีกหนึ่งคนซึ่งกระทำความผิดเกี่ยวกับการถือโกงประชาชนตามประมวลกฎหมายอาญา หรือความผิดต่อพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการถือโกงประชาชน ร่วมกันนำเงินและผลประโยชน์ที่ได้จากการ

/กระทำ

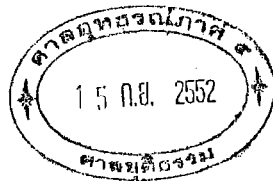

- ๒ -

กระทำความผิดเกี่ยวกับการฉ้อโกงประชาชน และการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชน ตามกฎหมายดังกล่าวไปทำการซื้อ แลกเปลี่ยน แลกสภาพ โอน หรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สิน ที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด ซึ่งจำเลยทั้งสามกับพวกได้มาจากการกระทำความผิดดังกล่าว เพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สิน และกระทำการเพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะ ที่แท้จริง การได้มา การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิซึ่งทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิด โดยการนำไปจำหน่าย ถ่ายโอน แปรสภาพเป็นทรัพย์สินอื่น รวมถึงการโอนไปเป็นของ บุคคลอื่น อันเป็นการฝ่าฝืนต่อกฎหมาย เหตุเกิดที่ตำบลบ้านธิ อำเภอบ้านธิ จังหวัดลำพูน จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีอาญา หมายเลขแดงที่ ๒๑๐๑/๒๕๕๕ ของศาลชั้นต้น ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป้องกัน และปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๕๒ มาตรา ๓, ๕, ๖๐ ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ และนับโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๑๐๑/๒๕๕๕ ของศาลชั้นต้น

จำเลยทั้งสามให้การปฏิเสธ แต่จำเลยทั้งสามรับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยทั้งสาม ในคดีที่โจทก์ขอให้นับโทษต่อ

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วพิพากษาว่า จำเลยทั้งสามมีความผิดตามพระราชบัญญัติ

/ฟ้องกัน

- ๓ -

ป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕, ๖๐ ประกอบประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ จำคุกคนละ ๔ ปี นับโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีนี้
ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ และที่ ๓ ในคดีหมายเลขแดงที่ ๒๑๐๑/๒๕๔๕ ของศาลชั้นต้น

จำเลยทั้งสามอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ ตรวจสอบจำนวนประชุมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้
ตามที่คู่ความมิได้อุทธรณ์โต้แย้งกันว่า จำเลยที่ ๑ เป็นพี่สาวจำเลยที่ ๓ และจำเลยที่ ๒
เป็นสามีจำเลยที่ ๓ จำเลยที่ ๑ ทำสัญญาเช่าซื้อรถยนต์หมายเลขทะเบียน บท ๑๘๘๕ ลำพูน
กับบริษัทมาสด้าเชียงใหม่ จำกัด จำเลยที่ ๑ ให้นายเจริญ อุคพนม นายขวัญชัย วงศ์คม กับ
นายอุดม ปินตาเสน กู้เงิน และจำเลยที่ ๑ กู้เงินกับนางสาวกิ่งแก้ว ศรีนวลใหญ่ จำเลยที่ ๒
ให้นางแสงนวล อภิวงค์งาม และนางวันเพ็ญ วงศ์แก้ว กู้เงิน จำเลยที่ ๓ ซื้อที่ดินจาก
นางอำพรรณ คุณประทุม มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสามประการแรกว่า
จำเลยทั้งสามร่วมกันกระทำความผิดฐานฟอกเงินตามฟ้องหรือไม่ จำเลยทั้งสามอุทธรณ์ว่า
จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเช่าซื้อรถและการให้กู้เงินของจำเลยที่ ๑
จำเลยทั้งสามได้ทรัพย์สินมาโดยชอบด้วยกฎหมาย มิใช่ได้มาจากการกระทำความผิดฐานฉ้อโกง
ประชาชน และการกู้ยืมอันเป็นการฉ้อโกงประชาชนนั้น พยานโจทก์คือนายสอน อินันชัย ผู้ที่

/ออกเช็ค

- ๔ -

ออกเช็คค่าประกันเงินคาวนรด์คันที่จำนวนที่ ๑ เข้าชื่อ เบิกความว่า รอดคันดังกล่าวจอดอยู่ในบ้านของจำเลยทั้งสาม โดยรถยนต์ยี่ห้อมาสด้า จำนวนที่ ๒ เป็นคนขับ นางแสงนวลเบิกความว่าได้กู้เงินจากจำเลยทั้งสาม แต่ทำสัญญาผู้และรับเงินที่กู้จากจำเลยที่ ๒ นายขวัญชัยเบิกความว่าได้กู้เงินจากจำเลยที่ ๑ ต่อมามีการทำสัญญาผู้โดยเปลี่ยนตัวเจ้าหนี้เป็นนางสาวกิ่งแก้ว ศรีนวลใหญ่ โดยจำเลยที่ ๓ เป็นผู้บอกให้นายขวัญชัยไปทำสัญญาผู้และสัญญาผู้ทำที่บ้านของจำเลยที่ ๓ ส่วนนางฉวีวรรณ แก้วเมธิกุล เบิกความว่า จำเลยที่ ๑ เคยกู้เงินจากมารดานางฉวีวรรณ ต่อมาจำเลยที่ ๓ โอนที่ดิน ๒ แปลงชำระหนี้ พยานโจทก์ดังกล่าวเบิกความถึงว่าจำเลยทั้งสามเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องกันอย่างไร ทั้งพยานโจทก์ดังกล่าวรู้จักกับจำเลยทั้งสามมาก่อน ไม่ปรากฏว่ามีสาเหตุโกรธเคืองกัน จึงไม่เหตุให้ระวางสงสัยว่าจะกลั่นแกล้งให้จำเลยทั้งสามต้องได้รับโทษประกอบกับจำเลยทั้งสามเกี่ยวข้องกันและพักอาศัยอยู่ในบ้านเดียวกัน เชื่อได้ว่าจำเลยทั้งสามร่วมกันเข้าชื่อรูด กู้เงิน ให้กู้เงินและซื้อที่ดินร่วมกัน ส่วนรายรับรายจ่ายของจำเลยทั้งสามจำเลยที่ ๑ เบิกความว่า จำเลยที่ ๑ มีอาชีพทำนา ค่าขายกล้วยเดี่ยว มีรายได้เพียงพอที่จะเลี้ยงตัวเองและมีเงินเก็บเล็กน้อยเท่านั้น จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เบิกความว่า มีอาชีพค้าขายแก๊ส น้ำมันเครื่อง ปื้มหลอดร้านอาหาร และซื้อขายลำไย โดยงานของที่ดินกับธนาคารนำเงินมาเป็นทุนหมุนเวียน แต่เมื่อพิเคราะห์ถึงจำนวนเงินที่จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ ให้ผู้อื่นกู้เงิน และจำเลยที่ ๓ ซื้อที่ดินจากบุคคลอื่น

/ต้องใช้เงินทุน

- ๕ -

ต้องใช้เงินทุนเป็นจำนวนมากรวมเป็นเงินกว่าล้านบาท ไม่น่าเชื่อว่าการค้าขายของจำเลยทั้งสาม จะได้กำไรมากมาย นอกจากนี้จำเลยทั้งสามมิได้นำสืบถึงค่าใช้จ่ายในการกินอยู่ และค่าใช้จ่าย ส่วนตัวของจำเลยทั้งสามและครอบครัวซึ่งจะต้องมีประจำ ทั้งจำนวนรายได้ที่จำเลยทั้งสาม นำสืบมานั้นก็เลื่อนลอย ประกอบกับจำเลยทั้งสามเคยถูกฟ้องในความผิดฐานฉ้อโกง และ ความผิดต่อพระราชกำหนดการกู้ยืมเงินที่เป็นการฉ้อโกงประชาชนซึ่งศาลชั้นต้นพิพากษาให้ รับผิดชดใช้เงินที่ร่วมกันฉ้อโกงแก่ผู้เสียหายสิบสองคนรวมเป็นเงินกว่า ๓๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท ตามคดีอาญาหมายเลขที่ ๒๑๐๑/๒๕๔๘ ของศาลชั้นต้น แสดงว่าจำเลยทั้งสามมีเงินมากมายที่ได้ จากฉ้อโกงประชาชน มีเหตุให้รับฟังได้ว่าจำเลยทั้งสามนำเงินที่ได้จากการฉ้อโกงประชาชน มาปล่อยเงินกู้ ซ้ำรอยนต์ และที่ดิน กรณีเป็นการโอนหรือเปลี่ยนสภาพทรัพย์สินที่เกี่ยวกับ การกระทำความผิด เพื่อชุกซ่อนหรือปกปิดแหล่งที่มาของทรัพย์สินนั้น รวมทั้งเป็นการกระทำ เพื่อปกปิดหรืออำพรางลักษณะที่แท้จริง การได้มา การจำหน่าย การโอน การได้สิทธิใด ๆ ซึ่ง ทรัพย์สินที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๕ (๑) (๒) และมีระวางโทษตามมาตรา ๖๐ ที่จำเลยทั้งสามอ้างว่า ภายหลังมีการถอนอายัดที่ดินที่เกี่ยวข้องไว้ แสดงว่าจำเลยทั้งสามไม่ได้กระทำความผิดนั้น ก็มีเหตุ ให้รับฟังได้จากคำเบิกความของพันตำรวจโทกานต์ คิมงคล พยานโจทก์ว่า ที่ดินที่มีการอายัดไว้

/คิดจ้างอง

- ๖ -

ติดจำนองไว้กับทางธนาคารกรุงไทย จำกัด และธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
 ทางสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงินไม่คิดใจ จึงคืนให้ธนาคารดังกล่าว
 ส่วนที่จำเลยทั้งสามอ้างว่า ที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งอนุญาตให้ผู้เสียหาย ๘ คน เข้าร่วมเป็นโจทก์นั้น
 ก็เป็นการอนุญาตให้เข้าร่วมเป็นโจทก์ในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ๒๑๐๑/๒๕๔๘ ของศาลชั้นต้น
 ไม่เกี่ยวกับคดีนี้ จึงไม่เป็นสาระแก่คดีอันควรได้รับการวินิจฉัยตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
 ความแพ่ง มาตรา ๒๒๕ วรรคหนึ่ง ประกอบประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
 มาตรา ๑๕ ที่ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยทั้งสามกระทำความผิดตามฟ้องโจทก์มานั้น
 ศาลอุทธรณ์ภาค ๕ เห็นพ้องด้วย อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสามข้อนี้ฟังไม่ขึ้น

ปัญหาต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของจำเลยทั้งสามประการสุดท้ายว่า สมควรลงโทษ
 สถานเบาหรือไม่ ในคดีนี้ปรากฏว่าจำเลยทั้งสามทำการฟอกเงินไม่ถี่รายการ ที่ศาลชั้นต้น
 พิพากษาลงโทษจำคุกในคดีนี้มีมานานหนักเกินไป เห็นสมควรวางโทษใหม่เพื่อให้เหมาะสมแก่
 พฤติการณ์แห่งคดี อุทธรณ์ของจำเลยทั้งสามข้อนี้ฟังขึ้น

พิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำคุกจำเลยทั้งสามคนละ ๒ ปี นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตาม
 คำพิพากษาศาลชั้นต้น.

- นายวุฒินัย วงศ์พิก
- นายสุรพล เอี่ยมอริคม
- นายอดิศักดิ์ ดันตวิวงศ์

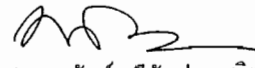
ศาลจังหวัดลำพูน

วันที่ ๒๕ ๑๐. ๕๗

บัตรฟ้อง คำตั้ง/คำพิพากษาของ ศาลอุทธรณ์ภาค 5/ศาลฎีกา วัน
ออก/จำเลย น.ป. ๒๕๗ /๑๑. ๒๕๗๖

จำนำ คำตั้ง/คำพิพากษาของ ศาลอุทธรณ์ภาค 5/ศาลฎีกา
เรื่อง...
และ...
๒๕๗๖

๒๕๗๖

(นายวัน สร้อยประเสริฐ)

๒๕๗๖

๒๕๗๖

๒๕๗๖